בבית המשפט המחוזי **ת"א 55526-12-12**

בתל אביב-יפו

בעניין:

1. אברהם קלדרון ת.ז 057084592 **להלן: "התובע 1"**

2. עודד כהן ת.ז 057650293 **להלן: "התובע 2"**

ע"י ב"כ ממשרד עוה"ד עמר רייטר ז'אן שוכטוביץ ושות'
אשר מענם לצורך המצאת כתב י בי-דין:
רחוב אבא הלל סילבר 14 א' רמת-גן 52506
טל': 03-6019601; פקס: 03-6019602

להלן ביחד: "התובעים"

- נ ג ד -

יגאל זילכה ת.ז 05825195

ע"י ב"כ עוה"ד יוסי כהן ו/או מימון אביטן ו/או רן רייכמן ו/או פליקס חדד ו/או מיכל כהן-דריקר ו/או ישראל אהרוני ו/או אייל רווח ו/או אוהד מחרז ו/או דנה הירשברג ו/או טל עונה ו/או איתן שור ו/או תומר פרלמן ו/או בין תרדיון ו/או ארתור גורביץ ו/או צביה קשת ו/או רועי חלפון ו/או לוסי מאיר ו/או נועם אברהם
מרחוב קלישר 17, תל-אביב 65257
טל': 03-5168484, פקס: 03-5166066 **להלן: "הנתבע"**

כתב הגנה

1. מוגש בזאת כתב ההגנה מטעם הנתבע, אשר יהא מיוצג בתיק זה על ידי באי כוחו כמפורט בכותרת לעיל.

2. הנתבע מכחיש בזאת כל טענה בכתב התביעה שאינה מוכחשת במפורש בכתב הגנה זה.

3. כל הטענות בכתב הגנה זה נטענות לחלופין ו/או במצטבר ו/או בהשלמה, הכל לפי העניין והקשר הדברים.

א. פתח דבר

4. מן המפורסמות היא, כי לבית המשפט הנכבד מוגשות חדשות לבקרים, תביעות רבות אשר על פניהן אינן אלא תביעות סרק הזויות, המוגשות תוך שימוש לרעה בהליכי משפט, אך ורק כאמצעי טקטי, אשר נועד "להושיב את הנתבע על שולחן הדיונים" ולאלצו לשלם לתובע דמי לא יחרץ.

דר' יוסי כהן – משרד עורכי-דין
רח' קלישר 17, בית גי.אה. תל-אביב 65257 טל': 03-5168484 פקס: 03-5166066
17, Kalisher st. Gi.Ah. House Tel-Aviv 65257 Israel Tel: +972-3-5168484 Fax: +972-3-5166066
E-Mail:cohhen2@zahav.net.il Web: www.yossi-cohen.co.il

5. ברם דומה שלא נטעה אם נטען כי תובענה זו, על פניה, היא אחת התובענות ההזויות, הכוזבות והשגויות ביותר שהוגשו אי פעם לבית המשפט, והכל תוך אנדרלמוסיה דיונית שלא נודעה כדוגמתה, ובניגוד משווע הן לדין המהותי והן לדיני הראיות ולסדרי הדין. די בעיון חטוף בתובענה, כדי להביא למסקנות הבאות:

א. **התובענה הוגשה בניגוד לכללי הסמכות העניינית, המוקנית במקרים מסוג זה למחלקה לעניינים הכלכליים בבית המשפט המחוזי, כמפורט בסעיף 42 לחוק בתי המשפט, תשמ"ד-1984 (להלן: "חוק בתי המשפט");**

ב. **התובענה הוגשה תוך שיהוי ניכר, התיישנות ומניעות;**

ג. **התובענה הוגשה בניגוד לתקנה 75 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן: "התקנות"), הקובעת כי חובה לצרף לתובענה כל מסמך מהותי ולפרט את המסמכים שהתובע מתכוון להסתמך עליהם;**

ד. **התובענה הוגשה בניגוד לתקנה 78 לתקנות, לפיה בתובענות מסוג זה יש לפרט את הטענות בפירוט מיוחד;**

ה. **התובענה הוגשה בניגוד לכללים החלים על תובענה למתן חשבונות;**

ו. **התובענה הוגשה ללא שצורפו לה הצדדים הדרושים, אותן חברות שבהן נטען כי לתובעים יש זכויות בהן;**

ז. **התובענה הוגשה תוך הסתרת מידע ומסמכים ובחוסר תום לב, בוטה וחריג מיוחד במינו;**

ח. **התובענה הוגשה על מנת לקדם תביעה כנגד התובעים, עקב מחדלים ופעולות בלתי חוקיים שפגעו בנתבע ו/או בחברות שבשליטתו, ועקב חובות שחבים התובעים לחברה שבשליטת הנתבע.**

6. הנתבע טוען כי די בכל אחת מהטענות הנ"ל, ובוודאי נוכח משקלן המצטבר, כדי להביא לדחיית התובענה או מחיקתה, והכל כמפורט להלן.

7. הנתבע מבקש כי בית המשפט הנכבד ידון בטענות המקדמיות דלעיל ויכריע בהן, במועד המוקדם ביותר על פי נוחיות יומנו.

ב. <u>העדר סמכות עניינית</u>

8. בהתאם לתקנות ולחוק בתי המשפט ועל פי כל דין, על התובע לפרט את מקור הסמכות העניינית של בית המשפט אליו מוגשת התובענה.

9. עיון בתובענה, מעלה כי פרט למשפט סתמי המופיע בסיפה של סעיף 106 לתובענה, ולפיו "**לבית המשפט הנכבד הסמכות העניינית והמקומית לדון בתובענה**", התובעים אינם מפרטים ולו במילה, מדוע יש לבית המשפט הנכבד הזה סמכות עניינית לדון בתובענה.

10. והסיבה לכך ברורה! די בעיון חטוף בתובענה, כדי להסיק שהסמכות העניינית לדון בה, בכל הכבוד, מוקנית למחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי.

11. בית המשפט הנכבד מופנה לעניין זה לסעיף 42ב (א) לחוק בתי המשפט, ובפרט לסעיף 42ב(ד), המורים:

> ***"(א)עניין כלכלי הוא כל אחד מהעניינים המפורטים להלן, למעט תביעה אזרחית שבית המשפט לענייני משפחה מוסמך לדון בה –***
>
> ***(1)עניין אזרחי לפי כל אחד מהחוקים המפורטים להלן:***
>
> ***...(ד)הוראות חוק החברות המנויות בסעיף 40(5), למעט עניין אזרחי לפי פרק ראשון א' לחלק התשיעי וסעיף 362 לחוק האמור ועניין אזרחי לפי סעיפים 350 ו-351 לחוק האמור בהליך פשרה או הסדר שמטרתו הבראת חברה;"***
>
> ***...(3)עניין אזרחי בקשר לזכויות או לחובות של בעלי מניות בחברה ככאלה, המוסדרים בתקנון החברה או בחוזה אחר."***

12. אם נתמצת את עילותיה של התובענה, בקצרה, הרי ברי כי היא עוסקת בזכויות ובחובות נטענות של בעלי מניות בחברות, המוסדרות לטענות התובעים בחוזה.

13. בית המשפט הנכבד מופנה, למשל, לסעיף 94 לתובענה, בו טוענים התובעים כי הנתבע "מפר את חובותיו כבעל מניות"; לסעיף 96 לתובענה בו נטען כי "הנתבע מפר את חובתו לקיים את ההסכם ביניהם", ולסעיף 103 לתובענה, בו נטען, בין היתר, כי הנתבע "הפר את חובותיו החוקיות" מכוח חוק החברות, התשנ"ט-1999 (להלן: "**חוק החברות**").

14. הלכה למעשה, אין ולא יכולה להיות מחלוקת כי תובענה זו הייתה אמורה להיות מוגשת למחלקה לעניינים כלכליים, כתובענה להסרת הקיפוח מכוח סעיף 350 לחוק החברות, שהרי כל טענות התובעים מופנות כלפי פעלו של הנתבע כבעל שליטה בחברות וקיפוחם, כביכול, בשני מישורים: קבלת רווחים ודו"חות ורישומם כבעלי מניות.

15. לעניין סמכותה העניינית של המחלקה לעניינים כלכליים, מופנה בית המשפט הנכבד להח"פ (ראשל"צ) 37625-10-12 **יוסף דיין נ' עופר סיידניאן** (פורסם בנבו), שם נקבע:

> ***"במסגרת סעיף 42ב'(א) לחוק בתי המשפט נקבע כי "עניין כלכלי", הוא כל אחד מהעניינים המפורטים בסעיף ולדבות, בס"ק (3) :***
> ***" עניין אזרחי בקשר לזכויות או לחובות של בעלי מניות בחברה ככאלה, המוסדרים בתקנון החברה או בחוזה אחר".***
> ***נוכח הוראותיו של סעיף זה, כמו גם העובדה כי לכאורה בסעד ההצהרתי יש כדי להשליך במישרין על בעלותם של המבקשים והמשיבים גם יחד, במניות התאגידים, דומה כי הסמכות נתונה לבית המשפט המחוזי.***

עיון בהוראות סעיף 42ה' לחוק בתי המשפט נקבע כי עניינים כלכליים כמשמעותם בסעיף 2ב', שבסמכות בית משפט מחוזי שהוקמה בו מחלקה כלכלית, לא יידונו אלא בפני שופט המחלקה הכלכלית.
מתוך שכך, על מנת שהמחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי תוקנה סמכות בלעדית לדון בתביעה שבפני, נדרשים למעשה שניים:
האחד, כי הסמכות המקומית תהא מוקנית לבית המשפט באותו מחוז;
האחר, כי הסמכות העניינית נתונה לבית המשפט המחוזי (בסייגים הנקובים בהוראות החוק).
בכפוף לשני הסייגים שנמנו לעיל, מקום בו הסמכות העניינית והמקומית נתונה לבית המשפט המחוזי במחוז מרכז, יידונו עניינים כלכליים בפני שופט של המחלקה הכלכלית בלבד.
עיון בדברי ההסבר להצעת חוק בתי המשפט (תיקון מס' 59) (סמכות בעניינים כלכליים) התש"ע 2010 יש בו כדי לחזק מסקנתי זו כאשר נקבע בהם בין היתר :
" על פי המוצע תהא המחלקה הכלכלית בעלת הרכב קבוע של שופטים מקצועיים, והיא תרכז את כל ההליכים הפליליים והאזרחיים הנוגעים בדין הכלכלי, ביחס לחברות פרטיות וציבוריות כאחד. כן יידונו לפני המחלקה האמורה..... והכל שעה שההליכים אלה יגיעו לבית משפט המחוזי בתל-אביב-יפו על פי כללי הסמכות המקומית.
(ראה עמוד 358 לדברי ההסבר, ההדגשה אינה במקור ה.ס.)
עיון בדברי ההסבר של ההצעה לתיקון החוק מלמדת כי המטרה שעמדה לכאורה בבסיס התיקון הייתה להבטיח כי עניינים המוגדרים כעניין כלכלי הנדונים בבית המשפט המחוזי מכוח הוראת סעיף 40 לחוק בתי המשפט, יובאו בפני שופטים אשר הוכשרו לכך באופן פרטני."

16. אשר על כן, וככל שבית המשפט הנכבד לא ימחק את התובענה מהטעמים המפורטים לעיל ולהלן, מתבקש בית המשפט הנכבד להעבירה למחלקה הכלכלית כמפורט לעיל.

ג. <u>אי צירוף החברות שבהן מתבקשות הזכויות</u>

17. עיון בתובענה, מעלה שהתובעים טוענים כי הם זכאים להירשם כבעלי מניות בחברת י.ז. קווינקו בע"מ (חברה ציבורית הרשומה למסחר בבורסת תל אביב); בחברת **QLI** (חברה ציבורית הרשומה למסחר בלונדון); בחברת HEPSOL (חברה זרה הרשומה בקפריסין); ובחברת יגאל מולי תיירות בע"מ, חברה פרטית הרשומה בישראל. בנוסף, טוענים התובעים כי האחזקות הרשומות במרשם רשם החברות במספר חברות נוספות, אינן משקפות את אחזקותיהם הנכונות.

18. כן עותרים התובעים בסעיף 105.8 לתובענה, למינוי חוקר בחברות הנ"ל ובנוסף בחברת WINDVIEW, חברה זרה הרשומה בקפריסין, וכן *"בכל חברה או פעילות שבה לנתבע אחזקות והוא מחזיק דרכה בבתי הימורים, נופש, פנאי ונכסים וכל יתר האחזקות בהונגריה"*. כך!

19. ואם לא די באמור, עותרים התובעים (בסעיף 105.6 לתובענה), לצו מניעה *"האוסר על הנתבע לבצע כל דיספוזיציה בחברות הזרות ובחברות הנ"ל וכן בכל חברה או פעילות שבה לנתבע אחזקות והוא מחזיק דרכה בבתי הימורים, נופש, פנאי ונכסים וכל יתר האחזקות בהונגריה"*. כך ממש!

20. **דומה שאין חולק כי הדרישה לסעדים אלה לוקה בכל פגם דיוני שבספר החוקים, כמפורט להלן.**

21. ראשית, כיצד יכולים התובעים לעתור לזכויות בחברות, ללא צירופן לתובענה של אותן החברות שבהן הם טוענים לזכויות? והתשובה ברורה: הן על פי סדרי הדין הנוהגים במחוזותינו והן על פי הגיון פשוט – הם אינם יכולים!

22. לכל הדעות, החברות שבהן טוענים התובעים כי יש לשנות את גובה אחזקותיהם או החברות בהן טוענים התובעים כי הם זכאים לאחוז במניות, הן ישויות משפטיות עצמאיות ונפרדות; הן פועלות על פי מסמכי יסוד, אשר בחלקם קבועים מנגנונים שונים, כגון הגבלת זכות העבירות וכיוצ"ב.

23. ברי כי כל שינוי במצבת האחזקות שבחברות אלה, טעון את תגובתן של החברות, אשר להן זכות מוקנית להביע את עמדתן באשר לעתירתם של התובעים ולדרישתם לצרפם לשורותיהן כבעלי מניות.

24. בית המשפט הנכבד מופנה לעניין זה לעע"מ 6881/07 שמעון ברגר נ' המועצה האזורית עמק חפר, שם נקבע:

> ***"אי צירוף הצדדים הנוספים הנוגעים בדבר מהווה טעם של ממש לסילוק העתירה על הסף. צירופם של הצדדים הנוגעים בדבר מחתייבת לא רק בשל הפגיעה בזכויותיהם אלא על מנת שתהיה לבימ"ש זה תמונה עובדתית מלאה ושלמה עליה יוכל לבסס את הכרעתו. אמנם, הכלל בדבר חובת העותר לצרף את כל הצדדים הנוגעים בדבר אינו "כלל של ברזל", ולעיתים ביהמ"ש לא יקפיד עם העותר באשר לעמידתו בכלל זה, כגון כאשר הפגיעה בצד שלישי היא מזערית או שיש יסוד להניח שהצדדים הנוגעים בדבר אינם מעוניינים להביא את טיעוניהם לפני ביהמ"ש או אם נראה כי אחד המשיבים יציג באופן מלא גם את הטענות הנוגעות לכל אותם צדדים שלישים, ואולם – אין זהו המקרה בענייננו."***

25. והדברים יפים שבעתיים באשר לי.ז. קווינקו בע"מ, שהיא כאמור חברה ציבורית שמניותיה נסחרות בבורסה לניירות ערך בתל אביב, ולחברת QLI, שאף היא כאמור חברה ציבורית שמניותיה נסחרות בבורסה לניירות ערך בלונדון.

26. צירופם של התובעים כבעלי מניות בחברות אלה כפוף לרגולציה מחמירה, לחובות דיווח וכיוצ"ב, בהתאם להוראות סטטוטוריות הקבועות בדיני ניירות ערך. היעלה על הדעת שהתובעים, בהינף קולמוס, יתבעו זכויות בחברות אלה, ללא שעמדתן של החברות תישקל ותשמע?

27. זאת ועוד. נוכח אי צירופן של החברות הציבוריות לתובענה, ברי כי הן אינן יכולות למלא את חובתן על פי דין ולדווח למוסדות המוסמכים על תובענה זו והמשמעויות הנובעות ממנה.

28. הצורך בצירופן של החברות, נובע אף מהעתירה למתן חשבונות, המופנית בין היתר לחברות שלהן בעלי מניות נוספים, דירקטוריונים עצמאיים ובעלי מניות מן הציבור.

29. ואם לא די באמור, העתירה מופנית אף לגופים עלומי שם (*"כל יתר אחזקות הנתבע בחברות אחרות"*). ברי כי לא ניתן ליתן סעד מסוג זה, שהרי אין חולק כי על התובעים היה לפרט, למצער, את שמם של הגופים שכלפיהם מבוקש הסעד – ואידך זיל גמור.

30. בשולי הדברים יוער, כי צירופן של החברות הזרות לתובענה טעון, בין היתר, המצאה אל מחוץ לתחום השיפוט, כמפורט בתקנה 500 לתקנות.

31. אשר על כן, ולאור האמור, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על סילוק התובענה אף מטעם זה ולחילופין להורות לתובעים לצרף את החברות האמורות לתובענה.

ד. <u>התיישנות, מניעות ושיהוי</u>

32. על פי הפסיקה הנוהגת, טענת התיישנות תוכרע על פי הנטען בכתב התביעה והמועדים הנקובים בו. סעיף 5 לחוק ההתיישנות, תשי"ח-1958 קובע כי:

> ***"התקופה שבה מתיישנת חביעה שלא הוגשה עליה תובענה (להלן – תקופת ההתיישנות) היא –(1)בשאינו מקרקעין – שבע שנים"***

33. והנה, על פי הנטען בכתב התביעה, עולה בעליל כי התביעה התיישנה, מבלי שהתובעים מציעים, ולו בדוחק, הסבר לחלוף הזמן מהמועד שבו קמה להם, כביכול, עילת התביעה. זאת ועוד, כעולה מהתובענה, התובעים השתהו בהגשתה, שיהוי חמור וחריג, והם מנועים מהגשתה, עקב שינוי מצבו של הנתבע לרעה והסתמכותו על מצב הקיים שנים רבות, והכל כמפורט להלן בהרחבה.

ד1. <u>התיישנות</u>

34. על פי הנטען בסעיף 1 לתובענה, בין התובעים לנתבע "שותפות עסקית מזה עשרות שנים". על פי הנטען בסעיף 9 לתובענה, התובעים "*פנו לנתבע, מדי פעם, על מנת לברר עמו אם כדאי וניתן לפעול להעברת אחזקותיהם על שמם באופן פורמאלי*", אך הנתבע דחה אותם באמתלות שווא, תוך שהוא מסרב למסור להם במהלך השנים "*כל פיסת מידע בקשר לעסקי הקבוצה ולהכנסות מהן*". לטענת התובעים, "הקבוצה" נוסדה בשנת 1988, בשנת 1989 התרחבו עסקיה להונגריה (סעיף 22 לתובענה) ובשנת 1993 התרחבו לרומניה, שם הוקם קזינו בשנת 1995 (סעיפים 28-30 לתובענה).

35. על פי הנטען בסעיף 37 (פסקה 3) לתובענה, דרש "שותף" נוסף של התובעים, בסמוך להקמת בית הקזינו ביוון (שהחל לפעול בשנת 1995 – סעיף 45 לתובענה), את רישום הזכויות הפורמאלי שלהם (ושלו) בחברות, אך הנתבע סירב בתוקף (סעיפים 38-41 לתובענה). בסעיף 48 לתובענה, חוזרים התובעים על טענתם, ולפיה ביקשו מהנתבע מספר פעמים, ביחד ובנפרד, שאחזקותיהם תרשמנה על שמם באופן פורמאלי.

36. זאת ועוד, בסעיפים 51-53 לתובענה, טוענים התובעים כי התובע 2, רכש בסוף שנות ה-90 את השליטה בשלד ציבורי עבור "הקבוצה", ואף סייע לנתבע מכספו לשם רכישה זו. בסעיפים 54-56 לתובענה טוענים התובעים כי הנתבע הבטיח לרשום את מניות השלד הציבורי על שמם, אך הוא סירב לעשות כן. מעבר למוזרותה של טענה זו, הנסתרת מניה וביה נוכח חוסר ההיגיון שבה, ברי כי מדובר בעסקה שהתבצעה כביכול לפני כ-14 שנה.

37. ואם לא די באמור, בסעיף 75 ואילך לתובענה, טוענים התובעים כי Q.L.I הונפקה בשנת 2007 בבורסה לניירות ערך בלונדון, וכי ערב ההנפקה הם פנו לנתבע וביקשו כי זכויותיהם בחברה זו תרשמנה על שמם, אך הנתבע הבטיח להם כי יעשה כן לאחר ההנפקה! כך!

38. מהאמור לעיל, ולכל הדעות, עולה בעליל כי עילות התביעה שלהן טוענים התובעים התגבשו, כביכול, לפני כשני עשורים ולמצער לפני יותר משבע שנים מהמועד שבו הוגשה התובענה. משכך, הרי שכל העילות הנטענות בתובענה התיישנו וחלף המועד להגשת התובענה.

39. לעניין זה מופנה בית המשפט הנכבד לדברי המלומד עו"ד משה קשת (הזכויות הדיוניות וסדר הדין במשפט האזרחי הלכה ומעשה, מהדורה 15, כרך א' בעמ' 706-705), כדלקמן:

> ***"אף כי ההתיישנות דיונית באופייה, הרי משנתקבלה, ידחה בית המשפט את התובענה ולא יסתפק במחיקתה. כך בהסתמך על הוראות התקנה 101 (א) (3) אשר על פיה נדחית תובענה מכל נימוק אחר והתיישנות היא בכלל נימוק אחר" (ראה: מ.קשת הזכויות הדיוניות וסדר הדין במשפט האזרחי הלכה ומעשה, מהדורה 15, כרך א' בעמ' 706-705)***
>
> ***עוד נקבע:***
> ***ההנחה היא, שהזמן שהשהה התובע את הגשת תביעתו מעבר לתקופת ההתיישנות מצביע בפועל, או כי ניתן להסיק ממנו, על מחילה מצידו. אין דרכו של תובע לישון על זכויותיו. חזקה על מי שנתגבשה עילת תביעה לזכותו, כי אם הזניח את הגשת תובענתו, היו לו סיבות טובות לכך, ומחילה או ויתור מצדו הם בכלל סיבות אלה" (ראה: שם בעמ' 701)."***

40. זאת ועוד, מושכלות יסוד הן, כי "די בכך שתהיה בידי התובע מודעות בכוח בדבר עובדות שנעלמו מידיעתו בפועל, כדי שמרוץ תקופת ההתיישנות יחל במועדו הרגיל ולא ידחה". (פס"ד רפאל פרחי להלן).

41. ולעניינו, התובעים לגישתם, ידעו בזמן אמת, כך לפי הנטען בכתב התביעה, על העסקאות נשוא התובענה, הן מכוח היותם בעלי מניות בחלק מהחברות והן מכוח היותם עובדים שלהן, והם דרשו כל הזמן כי הנתבע ירשום את זכויותיהם, אך הנתבע סירב.

42. לעניין זה מופנה בית המשפט הנכבד לעא 10591/06 **רפאל יפרח נ' מפעלי תובלה בע"מ** (פורסם בנבו), שם נקבע, בין היתר:

> ***"מניין תקופת ההתיישנות מתחיל, אפוא, במועד בו נולדה עילת התובענה, למעט אם מסיבות שלא היו תלויות בתובע, נעלמו ממנו עובדות המהוות חלק מעילת התובענה, ושבהעדרן לא ידועים כל מרכיבי העילה בשלמותם, שאז יחול "כלל הגילוי" שבסעיף 8, ומניין ההתיישנות יחל ביום בו התגלו לתובע העובדות הרלוונטיות. אכן, ""כלל ההתגלות" נועד להשעות את מירוץ ההתיישנות עד שיהא בידי הניזוק לעמוד על כוח התביעה שבידו" (ע"א 4114/96 המאירי נ' הכשרת הישוב חברה לביטוח בע"מ, פ"ד נב(1) 857, 866 (1998), להלן: ענין המאירי הראשון). יודגש, כי סעיף 8 קובע מבחן גילוי אובייקטיבי בעיקרו. הוא אינו מסתפק, לצורך עיכוב מרוץ ההתיישנות, באי-ידיעתו בפועל של התובע אודות העובדות הרלוונטיות, אלא מתנה עיכוב כאמור בכך שהעובדות אף לא היו בידיעתו בכוח. די בכך שתהיה בידי התובע מודעות בכוח בדבר עובדות שנעלמו מידיעתו בפועל, כדי שמרוץ תקופת ההתיישנות יחל במועדו הרגיל ולא ידחה (ענין צורף, בפסקאות 8,12,15; ע"א 1254/99 המאירי נ' הכשרת הישוב – חברה לביטוח בע"מ, פ"ד נד(2) 535, 547 (2000), להלן: ענין המאירי השני)."***

43. כן מופנה בית המשפט הנכבד, ל- ת"א 18337-08-10 **שאנקול לשיווק (1937) בע"מ נ' סומך חייקין ואח'**, שם נקבע:

> ***"לאחרונה אף נקבע כי "חשד המתעורר אצל תובע ואף חשד בכוח (צריך היה לחשוד) "יחשב כ"קצה חוט" המתחיל את מירוץ ההתיישנות" (פס"ד הוועדה לאנרגיה אטומית, סעיף 47; כמו כן נקבע כי "על התובע להוכיח כי נקט אמצעים סבירים כדי לגלות את הזיקה הסיבתית. על התובע המתגונן בטענה של 'התיישנות שלא מדעת' הנטל להוכיח את הגנתו, משהניח הנתבע תשתית ראשונית לפיה התביעה התיישנה בהתאם למועד היווצרות עילת התביעה" (פס"ד סיגמן, סעיף 14; ההדגשה איננה במקור – ב.א.)."***

44. ולעניינו, על פי הנטען בכתב התביעה התובעים, כבר לפני שנים רבות, שבו ודרשו את רישום זכויותיהם, אך הנתבע דחה אותם בלך ושוב. ברי כי בהתאם להלכה האמורה היה עליהם להגיש את התובענה כבר לפני שנים רבות.

45. זאת ועוד, בהתאם להלכה הפסוקה, הרי שמרגע שהוכח כי עילות התובענה לכאורה התגבשו לפני למעלה משבע שנים, הרים הנתבע את נטל ההוכחה הנדרש ממנו לשם הוכחת כלל התיישנות.

46. לעניין זה, מופנה בית המשפט הנכבד לפסק דין **שאנקול** הנ"ל, שבו נקבע:

"ככלל, נטל ההוכחה לקיומה של התיישנות מוטל על הטוען טענה זו. לפיכך, הנטל הבסיסי להוכיח כי התביעה הוגשה למעלה משבע שנים אחרי היום שבו אירע הנזק מוטל על הנתבעות.
אין חולק על כך שבמקרה הנוכחי מאז היום בו אירע הנזק ועד ליום הגשת התביעה ביום 10.8.2010 חלפו למעלה משבע שנים. ראוי להדגיש כי לגרסת שני הצדדים הנזק אירע בשנת 2000, וזאת - בין אם נקבל את גירסת הנתבעות לפיה יום אירוע הנזק הוא יום חתימת ההסכם, דהיינו - ביום 31.5.2000, ובין אם נקבל את גירסת התובעת לפיה יום אירוע הנזק הוא המועד שנקבע בהסכם כמועד השלמת העסקה, דהיינו - ביום 31.8.2000.
היות ואף לפי גרסת התובעת עצמה הנזק ארע למעלה משבע שנים מלפני תאריך הגשת התביעה ביום 10.8.2010, הרי שהנתבעות הרימו את נטל ההוכחה הנדרש מהן לשם הוכחת כלל ההתיישנות."

47. כן מופנה בית המשפט הנכבד לעמ' 8 לפסק הדין שם נקבע:

"לפיכך, מאחר והתובעת טוענת כי במקרה הנוכחי יש להחיל אחד מהחריגים לכלל ההתיישנות, וזאת בשל הגילוי המאוחר של הנזק או בשל הגילוי המאוחר של הקשר הסיבתי שבין הרשלנות המיוחסת על ידה לנתבעות לבין הנזק הנטען על ידה, הרי שלפי פסיקתו המחייבת של בית המשפט העליון "משהועלתה על ידי הנתבע טענת התיישנות, והתובע מבקש להיבנות מאחד החריגים המאריכים את תקופת ההתיישנות, עליו הנטל לטעון ולהוכיח קיומן של העובדות, המצדיקות חריגה כאמור" (ע"א 10591/06 יפרח נ' מפעלי תובלה בע"מ [פורסם במאגרים המשפטיים, [פורסם בנבו], ניתן ביום 12.7.2010], סעיף 28; להלן: "פס"ד יפרח"; ההדגשה אינה במקור - ב.א.).
יישומה של הלכה זו במקרה הנוכחי, כפי שיפורט להלן, מעביד את נטל ההוכחה לכתפיה של התובעת באופן המחייבה להוכיח כי המועד בו נתגלה לה לראשונה הנזק או רכיבים אחרים של עילת התובענה ארע במהלך שבע השנים שקדמו להגשת התובענה."

<u>ד2. שיהוי ומניעות</u>

48. ואם לא די בטעמים דלעיל כדי להורות על דחיית התובענה מחמת התיישנות, ברי כי טיעונו של הנתבע בעניין ההתיישנות, מתיישב עם הרציונאל שבבסיס טענת ההתיישנות, והוא הסתמכות הנתבע על המצב הקיים שנים רבות ואי היכולת לשמור על ראיות במשך תקופה כה ארוכה.

49. לעניין זה מופנה בית המשפט הנכבד לעניין **יפרח** לעיל, שם נקבע:

" תכלית מוסד ההתיישנות היא לתחום גבולות של זמן להגשת תובענות תוך יצירת איזון אינטרסים בין בעלי הדין – התובע הפוטנציאלי אל מול הנתבע הפוטנציאלי – ובינם לבין כלל הציבור. אכן: "דיני התיישנות באים ליצור איזון עדין בין האינטרס של המזיק הפוטנציאלי לבין האינטרס של הניזוק הפוטנציאלי, תוך שמירה על אינטרס הציבור כולו" (ע"א 165/83 בוכריס נ' דיור לעולה בע"מ, פ"ד לח(4) 554, 558(1984), להלן: ענין בוכריס). מצד התובע, נועדה תקופת ההתיישנות לאפשר לו להישרך להגשת תביעתו בפני ערכאה שיפוטית בתוך פרק זמן סביר; מצד הנתבע, נועדה ההתיישנות לתחום את אורך התקופה שמעבר לה לא יהיה חשוף עוד לאימת תביעה משפטית ולא יהיה מחויב בשמירת ראיותיו; מצד הציבור, נועדה ההתיישנות לאפשר לערכאות השיפוט לעסוק בענייני ההווה, ולא לשקוע בעניינים שזמנם חלף"

50. כן מופנה בית המשפט הנכבד לע"א 630/90 **רוזנסקי נ' ארגון מובילי לוד בע"מ ואח'**, פ"ד מה (5) 365, 369.

51. יוער כי לגרסת התובעים בסעיף 78 ואילך לתובענה, שאינה מדויקת, הם מודים כי פוטרו מעבודתם בחברות שבשליטת הנתבע בחודש יולי שנת 2011, לאחר שהנתבע דחה את בקשתם לרשום את זכויותיהם (כביכול) בלך ושוב. (התובעים אכן פוטרו מעבודתם בחודש אפריל 2011).

52. היעלה על הדעת כי התובעים יגישו את תביעתם רק לאחר שחלפו (לטענתם) 18 חודשים מהמועד בו פוטרו, כאשר בתוך כך הנתבע מסרב לרשום את זכויותיהם?

53. ברי, כי גם שיהוי זה מעיד על מופרכות התובענה ועל העובדה כי היא חסרת כל בסיס.

54. זאת ועוד, במהלך השנים הרבות שחלפו מאז אותן העסקאות והאירועים המתוארים בתובענה, השקיע הנתבע הן את מלוא מרצו ואונו והן את כספו האישי בחברות נשוא התובענה. רק לאחרונה השקיע הנתבע ב י.ז. קווינקו בע"מ סך של 6,000,000 ₪ בהנפקת זכויות ובחברת Q.L.I השקיע סך של 2,000,000 ₪ בהנפקת זכויות.
זאת ועוד, הנתבע, והוא בלבד, ערב ועדיין ערב באופן אישי, לחובותיהן של החברות הפרטיות, וערב, עד לפני כשנתיים, לחובותיהן של החברות הציבוריות בסכומי עתק, בעוד הנתבעים מעולם לא ערבו לחברות אלה.

55. ברי, כי העובדה שהתובעים "ישנו" במשך שנים כה רבות על "זכויותיהם", בעוד הנתבע משקיע את אונו והונו בחברות, גרמה לשינוי מצבו של הנתבע לרעה, ואף מטעם זה יש לדחות את התובענה.

56. חוק ההתיישנות קובע תקופות התיישנות סטטוטוריות לתביעות מסוגים שונים, מבלי לגרוע מסמכותו של בית המשפט לדחות תובענה מחמת שיהוי, גם בתוך תקופת ההתיישנות. כך עולה מסעיף 27 סיפא לחוק ההתיישנות, תשי"ח-1958 (להלן: "חוק ההתישנות"), המורה:

> ***"אין חוק זה בא לפגוע בכל סמכות לפי כל דין, לדחות תובענה או לסרב למתן סעד מחמת שיהוי".***

בית המשפט הנכבד מופנה, כמו כן, לע"א 6805/99 **תלמוד תורה הכללי והישיבה הגדולה עץ חיים בירושלים נ' הוועדה המקומית לתכנון ובנייה בירושלים**, פ"ד נז(5), 433 (להלן: "עניין תלמוד תורה"), שם נקבע, בין היתר:

> ***"שיהוי בתוך תקופת ההתיישנות נוצר מקום שיש בהשתהות בפנייה לבית המשפט משום שימוש לא נאות בזכות החביעה הנתונה לתובע***

ופגיעה בציפייה הלגיטימית של הנתבע שלא להיתבע – שימוש המגיע כדי ניצול לרעה של ההליך השיפוטי"

57. לצורך הוכחת טענת השיהוי, נדרש הטוען להוכיח שני יסודות:

57.1 יסוד ההשתהות;

57.2 התנהגות המעידה על ויתור או מחילה על הזכות או לחלופין, שינוי מצב הנתבע לרעה;

58. וכך קבעה בעניין זה כבוד השופטת א' פרוקצ'יה בעניין תלמוד תורה:

"לצורך טענת שיהוי נדרש להוכיח כי בנסיבות המקרה התובע זנח את זכות התביעה העומדת לו, או שבמשך הזמן שינה הנתבע את מצבו לרעה. היו שהוסיפו תנאי חלופי שלישי שעניינו שיהוי שנגרם עקב חוסר תום לבו של התובע..."

59. שיהוי רב בהגשת תביעה מלמד לא רק על זניחת טענותיו של התובע, אלא גם על חולשתן:

"העובדה, שהתובע חיכה חמש שנים וחצי עד להגשת תביעתו והשמעת גידסתו לראשונה, לא הוסיפה משקל לדבריו"

ע"א 188/89 **עזיזה נ' המועצה המקומית כפר דבוריה**, פד"י מז(1) 661.

60. מהנטען בתובענה, ובפרט מהנטען באותם פרקים שבהם מפרטים התובעים את המועדים שבהם התגבשו כביכול עילות התביעה שלהם כנגד הנתבע, עולה בעליל כי מדובר באירועים ובעסקאות שמועדם לפני כשני עשורים; מהעובדה שהתובעים הגישו את התובענה (לטענתם) כשמונה עשר חודשים לאחר שפוטרו מחברה שהיא כביכול בבעלותם, ניתן ללמוד על "רצינות" התובענה. **היעלה על הדעת שבעלי מניות בחברות, אשר ביקשו במשך שנים רבות לרשום את זכויותיהם ונדחו בלך ושוב, יפוטרו מהחברה שבבעלותם, וימתינו 18 חודשים עד להגשת התובענה?**

61. לפיכך, גם אם בית המשפט הנכבד לא יקבל את טענת ההתיישנות, ביחס לכל עילות התובענה, הרי שאין ספק כי השתהות התובעים ושתיקתם במשך שנים כה רבות, מלמדות על זניחת טענותיהם. כמו כן, השיהוי הרב בהגשת התביעה, פגע באופן קשה ומשמעותי באינטרס ההסתמכות של הנתבע, כמו-גם באפשרותו למצוא מסמכים וחשבונות מתקופה זו. בנסיבות אלה, יש בטעם זה של שיהוי והשלמה, לפחות בהצטרפו לטעמים אחרים, כדי להביא לדחיית התובענה.

<u>ה. אי פירוט טענות התרמית והגזל</u>

62. תקנה 78 לתקנות, מורה כי כאשר בעל דין טוען טענת מצג שווא, תרמית, זדון או השפעה בלתי הוגנת, ובכל מקרה אחר המזקיק לפרטים, עליו לפרט את טענותיו בפירוט יתר.

63. אין חולק, כי טענות בדבר תרמית, מעילה וגזל הן טענות חמורות, שהנטל להוכיחן הוא נטל כבד במיוחד, וכפי שהבהיר כב' השופט ברנזון:

"טענת תרמית או מעילה היא טענה רצינית בעלת נוון הפוגעת בשמו הטוב של האדם שנגדו היא מכוונת. לפיכך, טבעי הדבר, שבית המשפט

הנתקל בטענה כואת ידרוש מידת הוכחה יוחר גדולה וודאית מאשר בסוגי משפטים אחרים בעלי אופי פחות חמור...את התרמית יש להוכיח על כל חלקיה ופרטיה, על כל חגיה ודקדוקיה, ובדרגת שכנוע מן הגבוהות ביוחר הידושות במשפט האזרחי"

(ע"א 292/64 **משה כהן נ' ירמיהו אשד**, פ"ד יט(1) 414, 416)

64. על הטעם בגינו נדרש פירוט מיוחד לטענות מהסוגים המפורטים לעיל, עמד גם כבוד השופט (בדימוס) גורן בציינו:

"לטענות מסוג זה נדרש פירוט מיוחד כדי לאפשר לנתבע הגנה יעילה"

(א. גורן, **סוגיות בסדר דין אזרחי**, מהדורה עשירית, בעמ' 65)

65. דא עקא, שעיון בתובענה מעלה, כי טיעוני התובעים באשר לגזל ולתרמית, אינם אלא סיסמאות ריקות מתוכן – הא ותו לאו. לעניין זה, מופנה בית המשפט הנכבד ל"פרק" 2ד VII ו-3ד VII לתובענה, שם "מפרטים" התובעים את טיעוניהם כלפי הנתבע כדלקמן:

"התנהלות הנתבע מהווה תרמית של ממש. הנתבע הציג בפני מר קלדרון ומר כהן מצגים כוזבים, מתוך ידיעה כי הם כוזבים (ולמצער בהעדר אמונה באמינותם או מתוך קלות ראש כשלא אכפת אם הם אמת או כזב)."

הנתבע הציג מצגים והתחייבויות כוזבים, מתוך כוונה, כי מר קלדרון ומר כהן יפעלו על פי מצגים אלו. התובעים אכן פעלו על פי מצגי הנתבע והם סובלים מנזקי ממון קשים כתוצאה מכך.

הנתבע גוזל מהתובעים את פירות אחזקותיהם בקבוצה ומעבירם שלא כדין לטובתו האישית ולטובתם של קרוביו. יתרה מכך, הנתבע מנסה לגזול מהתובעים את אחזקותיהם המוחזקות על ידו בקבוצה." (סעיפים 102-100 לכתב התביעה).

66. האם כך ניתן לטעון טענות כה חמורות של מרמה וגזל? האם ניתן כלל להשיב לטענות כה כוללניות וסתמיות שכאלה, שלכל היותר יכול שתשמשנה ככותרות של טיעון? האם ניתן לטעון כי הוצגו מצגים כוזבים מבלי לפרט, למצער, מהם המצגים, במה הם היו כוזבים ואימתי הוצגו? האם ניתן לטעון כי הנתבע גוזל את זכויותיהם של התובעים ומעבירם "לקרוביו", מבלי לפרט איזה החזקות הועברו ומיהם הקרובים? ברי כי אין הדבר כך, ולפיכך מתבקש בית המשפט הנכבד למחוק את התובענה אף מטעם זה.

<u>ו. אי צירוף מסמכים רלוונטיים</u>

67. לאחרונה ניכרת בפסיקה מגמה להרחיב את חובת צירוף המסמכים עליהם נסמכים הצדדים, כבר בשלב הגשת כתבי הטענות הראשוניים. כך, תקנה 75 לתקנות סדר הדין האזרחי, כפי שתוקנה בתיקון מס' 3, מטילה על התובע את החובה לצרף את המסמכים עליהם הוא מסתמך לכתב הטענות, ואינה "מסתפקת" באיזכור המסמכים על גבי רשימה,

כפי שהורתה התקנה בנוסחה הקודם. בהתאם לכך, פסק בית המשפט העליון בע"א 9491/04 **שטרית נ' אריסון השקעות בע"מ** תק-על 2006(3) 2799:

> *"בהתאם למגמה דיונית זו, אני מסכים עם הנתבע בכך שהיה על התובעות לצרף לתביעתן את כל המסמכים עליהם הן מתבססות בטיעוניהן.*
> *חוות הדעת שצורפה לכתב התביעה אינה מייחרת את הצורך בצירוף המסמכים, על פי תקנה 75, שכן מקצועית ומהימנה ככל שתהא, היא מייצגת את עמדת התובעות, ולכן אמורה להיות נתונה ל"ביקורת" מסויימת מצד הנתבע, על דרך מתן אפשרות לעיין במסמכים שעליהם היא מבוססת.*
> *כאמור, התובעות טענו בפתח מכתבן מיום 30/4/08 כי תביעתן מבוססת על המסמכים המפורטים ברשימה, ולא עליהם בלבד, ומכאן, כי גם לשיטתן, מדובר במסמכים הכפופים לתקנה 75.*
> *הליך גילוי מסמכים שייך לשלב אחר, ומתקדם יותר, של ההליך, לאחר הגשת כתב ההגנה, ואין בו בכדי לייתר את הצורך בצירוף מסמכים לכתב התביעה, על פי תקנה 75.*
> *לאור זאת, הבקשה מתקבלת. התובעות מתבקשות למסור לנתבע, בתוך 14 יום, את המסמכים המאוזכרים בסעיף 14 לתשובה לתגובה."*

68. בית המשפט הנכבד מופנה גם לבש"א (ת"א) 9430/08 **הבנק הבינלאומי הראשון לישראל בע"מ נ' נצבא חברה להתנחלות בע"מ**, (פורסם בנבו), שם נקבע:

> *"תקנה 75 לתקנות קובעת כי "בעל דין ידשום בכתב טענותיו, או ברשימה מצורפת אליו, מהם המסמכים שעליהם הוא מסתמך ויצרפם לכתב הטענות".*
> *בהתאם להוראה זו נקבע, כי על התובע לפרט בכתב התביעה את העובדות המהותיות המגבשות את עילת התביעה וכן עובדות נוספות המצביעות על התרחשותן של העובדות המהותיות. חובה זו אינה מצומצמת למסמכים מהותיים בלבד, אלא עניינה בכל מסמך שבעל דין מעוניין להסתמך עליו ולהביאו כראיה במסגרת ההליך (מ' קשת, הזכויות הדיוניות וסדר הדין במשפט האזרחי, מהדורה 15, כרך א', 790-778).*
> *כפי שטוען הנתבע, תקנה 75 האמורה, כפי שתוקנה בתיקון מס' 3, מטילה על התובע את החובה לצרף את המסמכים עליהם הוא מסתמך לכתב הטענות, ואינה "מסתפקת" באיזכור המסמכים על גבי רשימה, כפי שהורתה התקנה, בנוסחה הקודם, לפני התיקון (ע"א 9491/04 שטרית נ' אריסון השקעות בע"מ, תק-על 2006(3) 2799)."*

69. ולענייננו. הרי לא יעלה על הדעת כי טיעוני התובעים בדבר הכספים שנגזלו מהם כביכול, ו/או בדבר אי רישומם כבעלי מניות בחברות הנתבע, ו/או בדבר השלד הציבורי שרכשו, יופרחו לחלל האוויר בעלמא וללא ביסוס ראייתי כלשהו ו/או תימוכין כזה או אחר בכתב, שעליהם הם מתכוונים לבסס את טענותיהם בדבר האחזקות כאמור.
ביתר פירוט.

70. כעולה מהתובענה, טענתם המרכזית של התובעים היא, כי ביניהם ולבין הנתבע "שותפות עסקית" מזה עשרות שנים, במסגרתה מחזיק הנתבע עבורם כנאמן בשורה של חברות ופעילויות.

71. פרט לחברות שבהן התובעים החזיקו ועדיין מחזיקים במניות, הם לא צירפו לתובענה, ואף לא פירטו למצער ברשימה, מסמך כלשהו המבסס את טיעוניהם, וזאת למרות שטענו חזור וטעון בדבר עסקאות שנכרתו כביכול, המחייבות מסמכים בכתב מכוח החוק החרות.

72. כך, למשל, טוענים התובעים (בסעיף 18 לתובענה), כי הקימו עם הנתבע עסק למתן הלוואות ופעלו להוצאת קבוצות נוסעים מישראל לבתי ההימורים בחו"ל. היעלה על הדעת כי פעילות שכזו לא ימצא זכרה – ולו במסמך אחד?

73. כך, למשל, טוענים התובעים (בסעיפים 51-52 לתובענה), כי התובע2 רכש את השליטה בחברה ציבורית (נכסי סל שגיא ע.ט) אחזקות (1993) וכי לצורך זה נטל הלוואה מאביו.

74. מבלי להתייחס לגוף הטענה, היעלה על הדעת כי רכישת חברה ציבורית כאמור, לא תתועד במסמך כלשהו? והרי על פי דין, רכישת חברה, ובפרט חברה ציבורית, טעונה מסמך בכתב, דיווח לרשויות ופרסום! בדומה לכך, לא צירף התובע2, למצער, מסמך המעיד על ההלוואה הנטענת לצורך רכישת החברה ו/או מסמך כלשהו המעיד כי שילם עבור מניות החברה הציבורית כנטען ו/או מסמך המעיד על ההלוואה שנטל מאביו ו/או מהבנק.

75. זאת ועוד, בסעיף 54 לתובענה, טוען התובע2 כי כחודש לאחר שהפך לבעלים של חברה ציבורית, הקצתה זו 90% מהונה המונפק לנתבע. היעלה על הדעת כי התובעים לא יצרפו לתובענה, ולו מסמך אחד המעיד על טענה זו, בפרט כאשר לטענתם מדובר בהנפקת מניות בחברה ציבורית, אשר על פי דין טעונה מסמכים לרוב?

76. ועוד. בסעיף 73 לתובענה, טוענים התובעים כי השקיעו מכספם האישי ולקחו הלוואות "על מנת לממן את פעילות הקבוצה". היעלה על הדעת כי הלוואות אלה לא בא זכרן ולו במסמך אחד כתוב?

77. והחשוב ביותר: כפי שיפורט בהרחבה בתובענה שתוגש על ידי חברת קווין קשרי חוץ בע"מ כנגד התובעים, הם אלו שנטלו הלוואות מהחברה, הלוואות אשר נתמכות במסמך החתום על ידם. **מסמך זה מעיד בעליל עד כמה כוזבת טענת התובעים בדבר הרישום הפורמאלי. היעלה על הדעת שהתובעים היו מסכימים לחתום על הסכם הלוואות מפורט כאשר נטלו הלוואות מהחברה, חרף העובדה שלטענתם ביקשו במשך שנים שזכויותיהם הפורמאליות תרשמנה, אך הנתבע דחה אותם בלך ושוב**? והתשובה ברורה.
העתק מהסכמי ההלוואות רצ"ב לתובענה ומסומן **"1"**.

78. זאת ועוד, היעלה על הדעת כי התובעים חתמו על הסכם הלוואה מפורט כאשר לוו כספים מהחברה (שלטענתם היא בבעלותם), אך אין להם כל תיעוד של הלוואות שהלוו לחברה זו?

79. תשומת לב בית המשפט הנכבד מופנית במיוחד לעובדה שעל פי המפורט בנספח 1 לעיל, התובע2 אישר, בחתימתו, בין היתר כי נטל הלוואה מהחברה (שלטענתו היא בבעלותו) בחודש ספטמבר שנת 2011, דהיינו כשלושה חודשים ולמעשה כחמישה חודשים לאחר שפוטר ממנה לטענתו ושמונה עשרה שנים לאחר שהנתבע דחה אותו בלך ושוב, שעה שדרש כביכול את רישום זכויותיו בחברה זו ובחברות נוספות. היתכן דבר שכזה?

80. היעלה על הדעת שהתובע2, שהלווה לגישתו סכומים של מיליוני ₪ לחברה, יסכים לחתום ולאשר כי לווה ממנה סך 36,000 ₪, שעה שלטענתו החברה חבה לו סכומי עתק ובעל השליטה בה מסרב לרשום את זכויותיו? טיעון זה יפה אף באשר לתובע1, אשר אף הוא נטל הלוואות מהחברה כמפורט בנספח 1, ולא התנה זאת ברישום ההלוואה שהעניק כביכול לחברה, או ברישום זכויותיו הנטענות.

<u>ז. מתן חשבונות – העדרה של שותפות</u>

81. התובעים טוענים בין היתר, כי הם זכאים להירשם כבעלי מניות בחברות מסוימות, ולפיכך הם עותרים (בסעיפים 105.5 ו- 105.7 לתובענה), כי בית המשפט יורה לנתבע להמציא להם דו"ח מפורט על הכנסותיו מחברות אלה, הנתמך בתצהיר.

82. כידוע, לתובענה למתן חשבונות שני שלבים:

> ***"<u>בשלב הראשון</u> קובע בית-המשפט אם התובע אכן זכאי לחשבונות מן הנתבע. אם בית-המשפט מכריע כי התובע זכאי לחשבונות, מוציא בית-המשפט צו למתן חשבונות ועובר <u>לשלב השני</u>, ובו נדרש הנתבע לשכנע שהחשבונות שנמסרו נאותים. רק אחר כך יקבע אם הוא מחויב בתשלום על-פי החשבונות...***
> ***...כדי שהתובע מתן חשבונות יזכה בצו בשלב הראשון, עליו להוכיח קיומם של שני תנאים: ראשית, עליו להראות קיומה של מערכת יחסים מיוחדת בינו לבין הנתבע המצדיקה מתן חשבונות (ראו רע"א 5064/90 סאסי נ' יקבי ארזה ת.ר.ו. בע"מ [2], בעמ' 132). שנית עליו להוכיח – ולו לכאורה – כי קמה לו "זכות תביעה לגבי הכספים אודותיהם הוא מבקש לקבל חשבונות..." (ע"א 4724/90 א.ש.ח. כספים בע"מ נ' בנק המזרחי המאוחד בע"מ [3], בעמ' 584). אם התקיימו תנאים אלו, ובהיעדר סיבה אחרת המצדיקה הימנעות ממתן החשבונות – כגון חיסיון או היעדר הצורך בחשבונות לצורך הבירור הכספי – ייתן בית-המשפט צו למתן חשבונות.***
> ***קיומם של יחסים המצדיקים מתן חשבונות***
> ***6. ככלל, אין חובע יכול לבקש צו למתן חשבונות כדי לברר כמה חייב לו הנתבע. תביעה למתן חשבונות צריך שתתבסס על קיומה של מערכת יחסים מיוחדת בין התובע לנתבע המצדיקה מתן חשבונות. כך למשל מוכרת הזכות לקבלת חשבונות כאשר בין הצדדים הייתה מערכת יחסים של שליחות, הרשאה, שותפות או נאמנות (ראו י' זוסמן סדרי הדין האזרחי [7], בעמ' 567), אולם דשימה זו אינה סגורה."***

(ע"א 127/95 **מועצת הפירות ייצור ושיווק נ' מהדרין בע"מ ואח'** וערעור שכנגד פ"ד נא(4))

83. והנה, די בעיון חטוף בתובענה, כדי להעלות כי תובענה זו אינה ראויה להתברר כתובענה למתן חשבונות, מהטעמים המפורטים להלן:

84. בהתאם לסעיף 1 לפקודת השותפויות [נוסח חדש], תשל"ה – 1975, "**קשרי שותפות**" הם הקשרים שבין בני אדם המנהלים יחד עסק לשם הפקת רווחים, **למעט את הקשרים שבין חברי תאגיד שהואגד לפי דין אחר**". (ההגדשה אינה במקור י.כ.)

85. הואיל והתובעים, בכבודם ובעצמם, טוענים כי כל הקשרים שביניהם לנתבע הם באמצעות תאגידים (חברות), ברי כי אין ביניהם קשרי שותפות ומשכך, אין הם נכנסים למפתנה של תובענה למתן חשבונות. ובמילים אחרות: התובעים לא טענו כי קיים קשר מיוחד ביניהם לבין הנתבע המצדיק מתן חשבונות, אלא כלשונם, להורות לנתבע למסור לתובעים חשבונות ביחס לכל סכום או טובת הנאה שהתקבלו בידו מאת "הקבוצה ו/או מי מטעם החברות בקבוצה ו/או בקשר לאחזקותיו בקבוצה".

86. זאת ועוד: וכי כיצד יכול הנתבע להגיב לבקשה למתן חשבונות לגבי חברות עלומות שם, שחלקן כלל אינו בשליטתו?

87. בכל הכבוד, דומה שהתובענה למתן חשבונות נולדה מתוך השגגה הבסיסית המלווה את התובענה מתחילתה ועד סופה, ואין זה מתפקידו של הנתבע להמליץ לתובעים כיצד צריך היה להגיש את התובענה.

<u>ח. מעוולה לא תצמח עילת תביעה</u>

88. טענת התובעים כי הם בעלי מניות בחברות ציבוריות, אך "זכויותיהם הפורמאליות" לא נרשמו בחברות אלה, עקב סירובו של הנתבע להיעתר לדרישותיהם, עומדת בניגוד לחוק ניירות ערך התשכ"ח – 1968 ולתקנות שתוקנו מכוחו, ובפרט לתקנה 24 לתקנות ניירות ערך (דיווחים תקופתיים ומיידים), המחייבת דיווח של בעלי עניין בחברות ציבוריות על שיעור האחזקות שבידם.

89. האם טוענים התובעים כי הם בעלי עניין בחברות אלה, אך העלימו זאת מהרשות המוסמכת ולא דיווחו לה כנדרש בדין? ככל שהתובע2 טוען כי הוא היה בעל מניות בחברה ציבורית והוא היה שותף בנכסי הנתבע שהוכנסו לחברה זאת, מבלי לגלות זאת, כנדרש בדין, הרי שמדובר בעסקת בעלי עניין החייבת בדיווח, ובאסיפה מיוחדת, שכן בעלי עניין מכניסים כביכול את נכסיהם לחברה ציבורית, מבלי לגלות את עובדת היותם בעלים בנכסים אלה.

90. ברי כי אף אם היה שמץ של אמת בטענתם של התובעים (ואין הדבר כך), הם לא היו זכאים לסעדים הנטענים בתובענה, מהטעם שבהתאם לפסיקה, אדם שבצע עבירה אינו זכאי לסעד הנובע מאותה העבירה.

ט. התובעים נרשמו כבעלי מניות בחברות בהן הם בעלי זכויות – טיעון בע"פ כנגד מסמך בכתב

91. כעולה מסעיף 22 לתובענה, התובעים טוענים כי "הקבוצה התל אביבית ייסדה בשנת 1988 את חברת סנס השקעות ומימון בע"מ" (להלן: "סנס השקעות ומימון"), תוך הפניה לנספח 1 לתובענה.

92. עיון בנספח זה, מעלה כי לתובע1 90 מניות (מתוך 1000), המהוות 9% ממניות סנס השקעות ומימון, ואילו לתובע2 30 מניות, המהוות 3% ממניות חברה זו. דהיינו כבר במועד הקמת סנס השקעות ומימון ב- 19.6.1988, הוקצו לתובעים מניות כפי חלקם בפועל ונרשמו על שמם, כדין.

93. חרף האמור, טוענים התובעים ללא כל ביסוס בסעיף 27 לתובענה, כי לתובע1 20% ממניות סנס השקעות ולתובע2 10% ממניות סנס השקעות.

94. את טענתם זו "מבססים" התובעים על העובדה שבחברת קווין קשרי חוץ (לשעבר סנס אינטרנשיונל קשרי חוץ), הם החזיקו במניות כדלקמן: התובע1 20 מניות, המהוות 20% ממניות סנס קשרי חוץ והתובע2 10% ממניות אלה (נספח 2 לתובענה).

95. התובעים מתעלמים לחלוטין מהעובדה שמנספח 3 לתובענה עולה בעליל כי לתובע1 31 מניות (מתוך 200), המהוות 15.5% מהונה המונפק של חברה זו, וכי לתובע2 27 מניות המהוות 13.5% מהווה המונפק של חברה זו.

96. בדומה לכך, וכעולה מנספח 4 לתובענה, לכל אחד מהתובעים מניה אחת בחברת י.ז. קווינקו בע"מ.

97. למען שלמות התמונה, יצוין, כי התובעים, למעט התובע1 שכיהן כמנכ"ל חברת שחר המילניום במשך זמן קצר, לא כיהנו כדירקטורים ו/או כבעלי תפקיד בחברות האמורות.

98. עולה מהאמור, כי אף לגרסת התובעים בכבודם ובעצמם, הם נרשמו באופן פורמאלי וכדין כבעלי מניות בכל החברות שבהן אכן היו להם מניות, על פי שיעור אחזקותיהם, כאשר בסתירה למסמכים רשמיים, טוען התובע1 כי הוא שותף "באחזקות הקבוצה" (כך במקור בסעיף 13 לתובענה), בשיעור של 24% מכלל "אחזקות השותפים בקבוצה" ואילו התובע2 שותף בשיעור של 13.5% מכלל אחזקות השותפים בקבוצה" כך!

99. דומה שדי באמור עד כה, כדי להדוף את טענת התובעים מכל וכל:

א. התובעים רשומים כבעלי מניות בחברות בהן יש להם מניות, כמפורט לעיל;

ב. המונח "קבוצה" ו/או "אחזקות משותפות בקבוצה" אינו מונח משפטי והוא נסתר הן על ידי המסמכים שצירפו התובעים לתובענה והן על ידי הוראות הדין באשר לרישום זכויות בחברות;

ג. טענות התובעים הן טענות בע"פ מול מסמכים בכתב, והן נסתרות על ידי מסמכים שהם בכבודם ובעצמם צירפו לתובענה, המעידים שכל זכויותיהם באותן חברות שבהן היו להם מניות, ללא יוצא מהכלל, נרשמו כדין ובמועד.

ד. היעלה על הדעת, שהתובעים, שהם לפי הגדרתם "קבוצת שותפים חזקה", יסכימו לרישום חלקי של זכויותיהם בחברות?

<u>י. תגובה פרטנית לכתב התביעה</u>

100. מוכחש האמור בסעיף 1 לתובענה. המונח "שותפות עסקית" אינו מונח משפטי, אך אם כוונת התובעים כי הם החזיקו במספר מניות במספר חברות שבהן שולט או שלט הנתבע, הנתבע מודה בכך. בית המשפט הנכבד מופנה להגדרת המונח "קשרי שותפות" בפקודת השותפויות [נוסח חדש], תשל"ה-1975 (להלן: "פקודת השותפויות"), המחריג בעלי מניות בחברות מהגדרה זו.

101. ויובהר כבר עתה: כפי שפורט לעיל בהרחבה, התובעים הם בעלי מניות במספר חברות שבשליטת הנתבע, וכמו כן, עבדו בחברות מסוימות בתקופות מסוימות עד שפוטרו מהן, כמפורט להלן:.

התובע1 פוטר ביום 30.4.11

התובע2 פוטר ביום 30.4.11

" 2" הודעות הפיטורין רצ"ב לכתב ההגנה ומסומנות "2".

102. מוכחש האמור בסעיף 2 לתובענה, מהטעמים שפורטו לעיל. כל בתי ההימורים המפורטים בסעיף זה הוקמו על ידי הנתבע, חלקם האחד בשליטת הנתבע, בעוד חלקם האחר בשליטה משותפת לנתבע ולבעלי מניות אחרים, לרבות בעלי מניות מן הציבור.

103. מוכחש האמור בסעיף 3 לתובענה, הנתבע רשם את מניות החברות שבשליטתו על שמו בלבד, הואיל ואלה אכן בבעלותו, התובעים אינם רשומים במרשם בעלי המניות, מכיוון שאינם בעלי מניות בחברות אלו, אלא בחברות שבהן נרשמו בפועל כבעלי מניות בלבד.

104. עוד מוכחש, כי התובעים שותפים עם הנתבע באחזקותיו ו/או כי הוא מחזיק בעבורם במניות בנאמנות. מדובר בטענה בעלמא, הנטענת בע"פ מול מסמכים כתובים.

105. מוכחש האמור בסעיף 4 לתובענה, מהטעמים שפורטו לעיל. מוכחש כי הנתבע ניהל את הפעילות הפיננסית של החברות.

106. מוכחש האמור בסעיף 5 לתובענה, מהטעמים שפורטו לעיל. התובעים אכן עבדו בתקופות מסוימות כעובדים שכירים בחלק מן החברות הנזכרות בתובענה, אך מעולם לא היו להם זכויות בחברות, למעט הזכויות שהוקנו להם כדין ובכתב, כמפורט לעיל.

107. מוכחש האמור בסעיף 6 לתובענה. התובעים עבדו, כאמור, בחלק מן החברות שבשליטת הנתבע תמורת שכר הוגן והטבות כמקובל. המבנה של החברות, ובפרט אלה הציבוריות, היה גלוי לעין כל ומוכחשת טענתם הסתמית של התובעים כי "קשה להתחקות אחר כלל הפעילות והנכסים". למותר לציין כי החברות הציבוריות פועלות ומדווחות על פי דין, בדייקנות ובמועד.

108. מוכחש האמור בסעיף 7 לתובענה. התובעים מעולם לא היו שותפים באחזקות הנתבע. הנתבע מעולם לא ניסה להתנער "משותפיו", הואיל והוא מעולם לא היה שותף שלהם. מטבע הדברים, הנתבע אינו יכול להתייחס לטענה הסתמית של התובעים בדבר "שורת מנהלים, עובדים וגורמים נוספים" שהיו מודעים כביכול לאחזקותיהם.

109. מוכחש האמור בסעיף 8 לתובענה, מהטעמים שפורטו לעיל, וכן מהטעם שהנתבע מעולם לא הציג בפני התובעים מצג, ולפיו הוא "מנהל את עסקי הקבוצה גם עבורם".

110. מוכחש האמור בסעיף 9 לתובענה, מהטעמים שפורטו לעיל, וכן מהטעם שהנתבע מעולם לא הבטיח את ההבטחות הנטענות בסעיף זה.

111. מוכחש האמור בסעיף 10 לתובענה, מהטעמים שפורטו לעיל, וכן מהטעם שהנתבע מעולם לא הציג מצגים כנטען בסעיף זה.

112. מוכחש האמור בסעיף 11 לתובענה, מהטעמים שפורטו לעיל, וכן מהטעם שהאחזקות הרשומות כדין על שם הנתבע בחברות הרלבנטיות, הן בבעלותו הבלעדית.

113. מוכחש האמור בסעיף 12 לתובענה. הנתבע מודה כאמור כי לתובעים אחזקות במספר חברות פרטיות כמפורט לעיל. באשר לפסקה 3 בסעיף 12 לתובענה, מוכחש כי התובעים זכאים למידע כלשהו בדבר החברות, למעט בחברות בהן הם רשומים כבעלי מניות ובכפוף לסעיפים 184 ו185 לחוק החברות.

114. מוכחש סעיף 13 לתובענה. התובעים כאמור אינם שותפים של הנתבע אלא מחזיקים ביחד במספר מניות בחברות שבהן שולט הנתבע, כמפורט לעיל. לתובעים אחזקות אך ורק בחברות בהן הם נרשמו כדין. הנתבע מעולם לא החזיק בנאמנות במניות עבור התובעים. העובדה שמר מולי הירשברג לא הצטרף כתובע לתובענה, מלמדת על "רצינותה" של התובענה.

115. מוכחש האמור בסעיפים 14-15 לתובענה, מהטעמים שפורטו לעיל.

116. מוכחש האמור בסעיף 16 לתובענה, מהטעמים שפורטו לעיל ובכפוף לאמור להלן. כמפורט בנספח 4 לתובענה, התובע2 רשום כבעל מניה רגילה אחת בחברת י.ז. קוינקו בע"מ. (בכפוף לעובדה שיתכן שיש בבעלותו מניות נוספות המוחזקות בידי חברה לרישומים). עובדה זו מעידה יותר מכל על הכזב שבתובענה ולמעשה משמיטה את טיעונם המרכזי של התובעים, לפיו הם אינם רשומים "באופן פורמאלי בחברות".

117. מוכחש האמור בסעיף 17 לתובענה, מחמת העובדה שאינו מובן. מכל מקום, כל נכסיו וזכויותיו של הנתבע רשומים כדין על שמו, הואיל והם בבעלותו הבלעדית. ככל שלתובעים זכויות בנכס הנזכר בסעיף זה, הרי שזכויותיהם מגולמות בחברה שבשליטת הנתבע ואשר זכויותיהם של התובעים רשומות בה כדין.

118. מוכחש האמור בסעיף 18 לתובענה, פרט לעובדה שלתובע1 ולנתבע היתה הכרות כמפורט בסעיף זה. ככל שהתובע1 סייע בפעילות כלשהי של הנתבע, הרי הוא תוגמל כדין בגין סיוע זה.

119. מוכחשים הטיעונים בסעיפים 19-20 לתובענה. התובעים עבדו כאמור בתפקידים שונים ובכפיפות לנתבע בחברות שבשליטתו, כמפורט לעיל.

120. מוכחש האמור בסעיף 21 לתובענה. המונח "הקבוצה התל אביבית" אינו מוכר לנתבע. לצדדים לא היתה פעילות משותפת אלא במסגרת יחסי עובד – מעביד, כאשר התובעים עבדו בחברות שבשליטת הנתבע או היו בעלי מניות מיעוט בחברות מסוימות, כמפורט לעיל.

121. מוכחש האמור בסעיף 22 לתובענה מהטעמים שפורטו לעיל וכן: כעולה מנספח 1 לתובענה, חברת סנס השקעות ומימון הוקמה ביום 19.06.88: התובע1 רשום כבעל 90 מניות מהונה המונפק ואילו התובע2 רשום כבעל 30 מניות בה, רישומים אלה משקפים כדבעי וכדין את זכויותיהם של התובעים בחברה זו. הא ותו לאו.

122. מוכחש האמור ברישה לסעיף 23 לתובענה, מחוסר ידיעה. מוכחש האמור בסיפה לסעיף זה. החברה שרכשה את הקזינו, ומחזיקה בו בשרשור עד עצם היום הזה, היא חברה הונגרית שבשליטת סנס השקעות ומימון ולא "הקבוצה התל אביבית", מונח שאינו מוכר כאמור לנתבע ואינו בעל משמעות בדין. כמובהר להלן, לחברה זו היו בעלי מניות נוספים אשר מניותיהם נרכשו כדין ובתמורה על ידי הנתבע.

123. מוכחש האמור בסעיפים 24-25 לתובענה. בית הקזינו ברומניה הוקם על ידי הנתבע והיוזמה להקמתו כלל לא היתה של התובעים, אלא של הנתבע.

124. הנתבע מודה כי בשלב מסוים נפרדה דרכו מבעלי מניות מסוימים בחלק מהחברות שבשליטתו. בעלי המניות שנפרדו קיבלו את סוכנות הנסיעות שבבעלות חברת סנס מולטיטורס, והם נותרו בעלי מניות בחברה ששולטת בבית הקזינו בהונגריה, עד שהנתבע רכש את זכויותיהם וזכויות יתר בעלי המניות (מר בליליוס עזרא).

125. מוכחש האמור בסעיף 26 לתובענה. הנפשות המוזכרות בו היו, ואחד מהם עודנו, בעל מניות בחברה שבשליטת הנתבע. המונח "קבוצה" אינו מוכר כאמור לא על ידי הנתבע ובטח שלא בדין.

126. מוכחש האמור בסעיף 27 לתובענה. פרט לעובדה כי מר איתן טרבס ז"ל, שהיה בעל מניות בשרשור בקזינו בהונגריה, ועבד באחת החברות שבשליטת הנתבע, היה באותה תקופה במצב אנוש. הנתבע רכש את אחזקותיה של אלמנתו בקזינו בבודפסט בתמורה מלאה.

127. חלקם של התובעים במניות החברה המחזיקה בנכס בהונגריה אינו מוכחש. למען שלמות התמונה, יצוין כי הנתבע רכש מכספו הפרטי את חלקם של בעלי המניות האחרים בקזינו בהונגריה, בתמורה מלאה.

128. מוכחש תרשים האחזקות המפורט בסעיף 27 לתובענה. יוער כי תרשים דמיוני זה אינו נסמך על אסמכתה כלשהי ואין לו כל בסיס. התובעים יכלו גם, על פי שיטתם, לצייר טבלת אחזקות המעמידה אותם בראש אשכול החברות שמחזיק למשל בבנק לאומי, מה שממחיש את הפרדוכס שבטענתם.

129. מוכחש האמור בסעיף 28 לתובענה, באשר הנתבע אינו מבין את פשר המשפט הסתמי "הצדדים המשיכו לפעול....".

130. הנתבע מודה כי חברת סנס אינטרנשיונל קשרי חוץ אכן הוקמה ביום 06.09.93, וחלוקת המניות בה היא כמפורט בנספח 2 לתובענה. חברה זו אכן שינתה את שמה לקווין קשרי חוץ בע"מ ביום 22.05.1996 והיא עסקה במתן שירותים שונים.

131. מוכחש האמור בסעיף 29 לתובענה. תוכן סעיף זה, אשר רב הנסתר בו על הגלוי, מעיד על "רצינות" התובענה ועל קלישותה. לא ברור מדוע פירטו התובעים באופן סתמי טענה זו. מכל מקום, הנתבע הוא שיזם את הקמת בית הקזינו בקמפלה ביחד עם בעלי מניות נוספים, שאינם התובעים.

132. מוכחש האמור בסעיף 30 לתובענה, פרט לעובדה שהנתבע, באמצעות חברות שבשליטתו, אכן הקים בית קזינו ברומניה בשם "פלאס", ביחד עם בעלי מניות נוספים שאינם התובעים וכי בית קזינו זה החל לפעול בשנת 1995.

133. מוכחש האמור בסעיף 31 לתובענה. מימון הקמת בית הקזינו ברומניה נעשה באמצעות הון עצמי של הנתבע והלוואות שנטל מהבנקים. ככל שהתובעים פעלו לשם הקמת בית קזינו זה, הרי שהם עשו זאת כעובדים שכירים ובתמורה לשכר הוגן. מוכחש כי מימון ההשקעה לשם הקמת בית קזינו זה נעשה באמצעות כספים שקיבל התובע1 ממכירת בית הוריו. הראיה הטובה לכך שמדובר בטענה בעלמא היא העובדה שהתובע1 לא צירף, ולו למצער, את ההסכם למכירת בית הוריו (הסכם הטעון כידוע כתב) ואף לא מסמך בנקאי כלשהו המעיד על השקעה כאמור.

134. זאת ועוד, הנתבע לא פירט, ולו למצער, את סכום ההלוואה/השקעה הנטען. הכך ניתן לטעון להשקעות? האם כאשר אדם טוען שהוא השקיע סכומי עתק בחברה כלשהי ("מליוני ₪), הוא לא חייב לפרט, למצער, את הסכום הנטען?!

135. הנתבע מודה באמור בסעיף 32 רישה לתובענה. התובעים אכן לא היו מעורבים בצד הפיננסי והמשפטי של הקמת החברות ותפעולן ולא היה ידוע להם כיצד נרשמו האחזקות בחברות, מהטעם הפשוט שהם לא היו בעלי אחזקות בחברות אלה.

136. מוכחש האמור בסעיף 33 לתובענה, מהטעמים שפורטו לעיל.

137. מוכחש האמור בסעיף 34 לתובענה, מהטעמים שפורטו לעיל וכן: מר רובינסון לא הציע "לקבוצה" לגשת למכרז לקזינו ברודוס, אלא עורכת הדין לילי אייס, שפנתה בעניין זה לנתבע ולמר רובינסון. ככל שהתובעים פעלו לשם הקמת בית הקזינו בלוטראקי, הם עשו זאת כעובדים בחברות שנשלטו על ידי הנתבע.

138. האמור ברישה לסעיף 35 לתובענה אמת. מוכחש האמור בסעיף 35 סיפה לתובענה, שכן לא "הקבוצה" היא זו שהשקיעה ו/או בצעה פרויקטים אלא הנתבע, באמצעות חברות שבשליטתו.

139. מוכחש האמור ברישה לסעיף 36 לתובענה, המונח "קבוצת השותפים", כאמור, אינו מוכר לנתבע. הנתבע מודה כי למר פרדי רובינסון ולחברת קלאב הוטל, באמצעות חברות שבשליטתם, היו אחזקות בבית הקזינו בלוטראקי.

140. מוכחשים הטיעונים בסעיפים 37-41 לתובענה, בכל הקשור לשותפות ולישיבות שותפים. גם אם התובעים השתתפו בישיבות כלשהן, הרי שמדובר בישיבות עבודה שגרתיות שבהן

השתתפו התובעים כעובדים. מכל מקום, עד כמה קלושות טענות התובעים ורחוקות מן המציאות, ניתן ללמוד מטיעונם. היעלה על הדעת כי קבוצת "שותפים" כה חזקה, תדרוש במפגיע את רישום זכויותיה, אך הנתבע ידחה אותה באמתלות סרק, וחרף זאת היא תמתין חרש במשך כ 17 שנים? והתשובה ברורה!

למען הסר ספק, מוכחש כי הנתבע הבטיח לתובעים את אשר נטען בסעיפים אלה – לא היו דברים מעולם!

141. מוכחש האמור בסעיף 42 לתובענה, מהטעמים שפורטו לעיל. ושוב עולה התמיהה, כיצד "שותפים פעילים" המתינו שנים כה רבות לרישום זכויותיהם "באופן פורמאלי" ולא העלו על הכתב ולו פעם אחת את דרישותיהם, למרות שהובטח להם שאחזקותיהם ירשמו באופן פורמאלי "בעתיד הקרוב". מדוע חתמו התובעים על הסכמי הלוואות מפורטים (נספח 1) אף לאחר שפוטרו מהחברות ולא דרשו, כתנאי לחתימתם, כי יערך מסמך המבסס את זכויותיהם הנטענות? כיצד יתכן שהתובעים חתמו על הסכם הלוואה מפורט שעה שלוו כספים מהחברה, אך לא התנו את חתימתם בכריתת הסכם הלוואה שיבטיח את הלוואותיהם הנטענות לחברה?

142. מוכחש האמור בסעיף 43 לתובענה. ככל שהועברו כספים בין חברה שבשליטת הנתבע לחברה אחרת שבשליטתו, הם נרשמו כדין ואוזנו או קוזזו כנדרש.

143. מוכחש האמור בסעיף 44 לתובענה, מהטעמים שפורטו לעיל. ויובהר: מדובר בבית קזינו בלוטראקי המוחזק על ידי חברה ציבורית, ולעניין זה מופנה בית המשפט הנכבד לסעיף 87 לכתב ההגנה.

144. מוכחש האמור בסעיף 45 לתובענה. "היותם של התובעים שותפי הנתבע בקזינו בלוטראקי", אינה עובדה הידועה לנתבע כנטען וכמוכחש ובכלל, לא ניתן להתייחס לטענה כה סתמית. יחד עם זאת, לא מוכחש כי התובע2 עבד בחברה שבשליטת הנתבע ואף עבר להתגורר בלוטראקי שביוון, אך זאת כעובד שכיר ובתמורה לשכר והטבות הולמים.

145. מוכחש האמור בסעיף 46 לתובענה. מר פרדי רובינסון היה, באמצעות חברה בשליטתו, הבעלים של 50% בחברת רסידו פי.בי., שהחזיקה בבית הקזינו ברודוס, אך הבעלות ב-50% הנותרים היתה בבעלותו של הנתבע ושלו בלבד.

146. מוכחש האמור בפיסקה הראשונה לסעיף 47 לתובענה באשר "לפעילות הקבוצה", מהטעמים שפורטו לעיל.

147. האמור בפסקה השניה של סעיף 47 לתובענה, אכן אמת, אך ממנה עולה עד כמה מופרכת התובענה וזאת מפי התובעים עצמם. לקרוא ולא להאמין! "**ככל שידוע לתובעים**" הם

שותפים בחברה ברומניה שלה בנק ופעילות בתחום התקשורת. ואגב, מדובר בחברה שבבעלותה היו פעילויות רבות נוספות, מחצבה, מסחר בזרעים וכו', אשר הייתה בשליטת הנתבע 50% ומר פרדי רובינסון (50%). האם טוענים התובעים ברצינות שהם כה תמימים וכה חסרי ידע, עד שהם לא יודעים עד היום כי לחברה שבה הם "שותפים בכירים" – בנק?

148. מוכחש האמור בפסקה השלישית לסעיף 47 לתובענה. התובעים לא עסקו "בפעילות שוטפת", אלא במטלות שהוטלו עליהם על ידי הנתבע, כעובדים שכירים בחברות שבשליטתו.

149. מוכחש האמור בסעיפים 48-49 לתובענה, מהטעמים שפורטו לעיל. התובעים מעולם לא דרשו שאחזקות כלשהן תרשמנה על שמם, מהטעם שלא היתה להם כל זכות לדרוש זאת. הנתבע מעולם לא סירב לדרישה שכזו, מהטעם שדרישה שכזו לא הועלתה מעולם ומהטעם שהתובעים אינם בעלים במניות כנטען, למעט בחברות שבהן נרשמו כדין כבעלי מניות. הא ותו לאו.

150. מוכחש האמור בסעיף 50 לתובענה, פרט לעובדה שבשלב מסוים הנתבע אכן הכניס את אחזקותיו הפרטיות בחברת רסידו פי.בי., לתוך שלד חברה ציבורית.

151. מוכחש האמור בסעיף 51 לתובענה. חלק ממניות חברת נכסי סל שגיא (עיט) החזקות 1993, אכן נרכש על ידי התובע2, שעה שהיתה "שלד ציבורי" ריק מתוכן.
כאשר הוקצו כל מניותיו של הנתבע בחברת רסידו פי.בי. לתוך השלד הציבורי, הוקצו לנתבע 90% מהמניות של השלד הציבורי, כך שלתובע2, ביחד עם כלל הציבור, נותרו כ-10% מהמניות.
ויובהר, ערב המהלך האמור, הבעלות ב-50% מהמניות בחברת רסידו פי.בי. היתה בבעלותו הפרטית והבלעדית של הנתבע בלבד. לחברה זו היו נכסים עצומים, בין היתר הקזינו בלוטראקי ונכסי נדל"ן, ששוויים מאות מיליוני ₪ רבים.
התובע2 מעלים מבית המשפט את העובדה כי לאחר המהלך האמור מכר את מניותיו בשלד הציבורי אשר לאחר ההנפקה הפך לחברת י.ז. קווינקו בע"מ. ככל הידוע לנתבע, מכירה זו הניבה לתובע2 בלבד רווחי עתק, המסתכמים במליוני ₪.

152. מוכחש האמור בסעיף 52 לתובענה. עד כמה מופרכת הטענה כי התובע2 הלווה לנתבע מיליוני ₪(!!!) ללא תיעוד, ניתן ללמוד מנספח 1 לכתב ההגנה, המעיד כי כאשר התובעים נטלו הלוואות מהחברה שבשליטת הנתבע, הם עשו כן באמצעות הסכם הלוואה מפורט, ערוך וחתום כדין. היעלה על הדעת שהתובעים היו חותמים על מסמכים שכאלה, כאשר הנתבע חב להם לשיטתם סכומי עתק ומסרב בתוקף לרשום את זכויותיהם בחברות? והתשובה ברורה.

153. מוכחש האמור בסעיף 53 לתובענה, מהטעם שהתובע2, כאמור, בצע עסקה כלכלית אישית גדולה שהניבה רווחים גדולים לכיסו האישי.

154. בכפוף לאמור בסעיף 151 לעיל, הנתבע מודה בסעיף 54 לתובענה.

155. מוכחש האמור בסעיף 55 לתובענה, מהטעמים שפורטו לעיל – וכן: לא ברור לאיזה בעיות מס מרמזים התובעים.

156. מוכחש האמור בסעיף 56 לתובענה, מהטעמים שפורטו לעיל. יובהר כי הנתבע שקל בעבר עסקאות שונות למכירת מניותיו בתמורה מלאה.

157. מוכחש האמור בסעיף 57 לתובענה. ככל שהתובעים לקחו "חלק פעיל בהקמת קזינו טנז'ר", הם עשו זאת כעובדים של חברות בשליטת הנתבע, כמפורט לעיל. למיטב זכרונו של הנתבע, התובע1 כלל לא היה מעורב בהקמת בית קזינו זה, וכלל לא ביקר במרוקו. התובע2 ביקר במרוקו מטעם חברה שבשליטת הנתבע, אשר העניקה שירותי יעוץ לקזינו זה.

158. האמור בסעיף 58 לתובענה רישה אמת. בית הקזינו בטנג'יר אכן מוחזק באמצעות יגאל מולי תיירות בע"מ, והאחזקות בחברה זו משקפות את המצב לאשורו וכדין. צא וראה עד כמה מופרכת התובענה, עובדה היא שמר מולי הירשברג, שנמנע מהצטרפות לתובענה, אכן נרשם כדין כבעל מניות בחברה השולטת בקזינו בטנג'יר. מוכחש הסיפה לסעיף זה, שכן לתובעים אין כאמור כל זיקת בעלות לחברה זו.

159. האמור בסעיף 59 לתובענה נכון.

160. מוכחש האמור בסעיף 60 לתובענה, מר שמש לא היה "שותף" אלא תוגמל עבור עבודתו. הנתבע לא החזיק עבורו מניות בנאמנות. מחמת הזהירות ויתכן כי למר מוסיק היו מניות באחת מן החברות שהעניקו שירותים לבתי הקזינו.

161. האמור בסעיף 61 לתובענה, ממחיש את קלישות טיעוני התובעים. מר עמוס מימון לא "עזב את השותפות" ולא פרש מעבודתו, אלא הועבר לעבוד בחברה אחרת שבשליטת הנתבע, שבה הוא עובד עד עצם היום הזה.

162. מוכחש האמור בסעיף 62 לתובענה, מהטעמים שפורטו לעיל. יכולים התובעים לצייר טבלאות כאוות נפשם, אך מעולם לא סוכם ביניהם ולבין הנתבע סיכום כנטען בסעיף זה.

163. מוכחש האמור בסעיף 63 לתובענה, פרט לעובדה שלפני שנים נוהל עם מר הירשברג מו"מ לשם הענקת אופציות בתמורה מלאה בחברת י.ז. קווינקו בע"מ, כחלק מתגמול עבור עבודתו כמנכ"ל החברה. לאחר שהבורסה לניירות ערך לא אישרה את המהלך, עקב הנימוקים המפורטים בנספח 6 לתובענה, תוגמל מר הירשברג בשכר עבור עבודתו כמנכ"ל. לאחר תקופה, נוהל בינו ולבין הנתבע מו"מ לשם מכירת חלק ממניות י.ז. קווינקו בע"מ שבבעלות הנתבע, אשר לא הבשיל לכדי הסכם מחייב, עקב מחלוקת באשר לתמורה שדרש הנתבע. עובדה היא שמר מולי הירשברג מעולם לא טען זאת ולא הצטרף לתביעה.

164. מוכחש האמור בסעיף 64 לתובענה, מהטעמים שפורטו לעיל.

165. מוכחש האמור בסעיף 65 לתובענה, למעט הסיפה של סעיף זה, מהטעמים שפורטו לעיל.

166. האמור בסעיף 66 לתובענה אמת ונכון, ומעיד שוב על מופרכות התובענה, שהרי משהחליט הנתבע להקצות למאן דהוא מניות בחברות שבשליטתו, הוא עשה כן כדת וכדין כפי שעולה מנספח 7 לתובענה.

167. מוכחש האמור בסעיף 67 לתובענה, מהטעמים שפורטו לעיל.

168. מוכחש האמור ברישה של סעיף 68 לתובענה. התובעים לא השקיעו ולו אגורה בקזינו הנזכר בסעיף זה. הנתבע מודה כי מר רובינסון ואחרים שותפים בקזינו זה.

169. האמור בסעיף 69 לתובענה אמת. אחזקות הנתבע בחברת HELPSOL נרשמו כדין והן בבעלותו הבלעדית.

170. מוכחשת הטענה בסעיף 70 לתובענה, ולפיה לתובעים זכויות ו/או אחזקות בחברת HELPSOL .

171. מוכחש האמור בסעיף 71 לתובענה, הנתבע לא החזיק מעולם במניות כלשהן בנאמנות עבור התובעים.

172. מוכחש האמור בסעיף 72 לתובענה, מהטעמים שפורטו לעיל. הנתבע אינו יכול להתגונן מפני טענה סתמית ולפיה "התובעים נשאו בהתחייבות כספית". עסקינן בטענת סרק המעידה על קלישות התובענה: באיזה התחייבויות כספיות מדובר? מהו היקפן? מתי נשאו בהן התובעים?

173. מוכחש האמור בסעיף 73 לתובענה, מהטעמים שפורטו לעיל, ושוב עולה השאלה המתבקשת מאליה: מהו היקף ההשקעות הנטען? מהו היקף ההלוואות הנטען, היכן ולו

בדל של ראיה להשקעה של "מיליוני ש"? היכן הראיה למכירת בית ההורים? הניתן כך להעלות טענות בעלמא ללא פירוט מינימלי, למצער, בדבר גובה הסכומים הנטענים?

174. מוכחש האמור בסעיף 74 לתובענה. ככל שהתובעים פעלו לצורך קידום עסקי החברות, הם עשו זאת כעובדיהן ובתמורה לשכר והטבות הולמים.

175. מוכחש האמור בסעיף 75 לתובענה, בכל הקשור ל"אחזקות התובעים".

176. מוכחש האמור בסעיף 76 לתובענה, מהטעמים שפורטו לעיל.

177. מוכחש האמור בסעיף 77 לתובענה, מהטעמים שפורטו לעיל.

178. מוכחש האמור בסעיף 78 לתובענה, פרט לעובדה שהתובעים פוטרו. ושוב עולה השאלה, אם אכן התובעים פוטרו לטענתם כבר בחודש יולי שנת 2011, כיצד ישבו והחרישו ולא הגישו מיד תובענה לשם אכיפת זכויותיהם? והתשובה ברורה.

179. מוכחש האמור בסעיף 79 לתובענה. ככל שהתגלעו מחלוקות בין התובע1 לנתבע, היו אלה מחלוקות הקשורות להמשך העסקתו בחברות שבשליטת הנתבע ולא באשר לחלקו של התובע "בהכנסות", המוכחש כאמור.

180. מוכחש האמור בסעיף 80 לתובענה, צא וראה עד כמה מופרכת התובענה מפיהם של התובעים בכבודם ובעצמם. היעלה על הדעת "ששותפים בכירים" יפוטרו מחברה שבהם הם בעלי מניות ויחרישו במשך כ- 20 חודשים?

181. מוכחש האמור בסעיף 81 לתובענה, מהטעמים שפורטו לעיל.

182. האמור בסעיף 82 לתובענה נכון בחלקו, ורק מאשש את טיעוני הנתבע בדבר היותם של התובעים עובדים שכירים בחברות שבשליטתו. מוכחש כי הודעות הפיטורין תוארכו לאחור.

183. האמור בסעיף 83 לתובענה אמת בחלקו, ושוב מוכיח את מופרכותה של התובענה. היעלה על הדעת שהתובעים ידרשו מהנתבע דו"חות של חברות שבבעלותם וחרף העובדה שהנתבע דחה את דרישותיהם, יחרישו במשך כ- 20 חודשים?

184. מוכחש הרישה של סעיף 84 לתובענה, למעט מכתב ההתראה נספח 9 ששוגר לנתבע.

185. האמור בסיפה לסעיף 85 לתובענה אמת. לתובעים אחזקות במספר חברות פרטיות כמפורט לעיל.

186. מוכחש האמור בסעיף 86 לתובענה, הכחשת הנתבע אינה הפרה אלא עמידה על זכויותיו כדין.

187. מוכחש האמור בסעיף 87 לתובענה, ולעניין זה מפנה הנתבע את בית המשפט הנכבד לפרק ה' לעיל.

188. מוכחש האמור בסעיף 88 לתובענה, מהטעמים שפורטו לעיל, וכן מופנה בית המשפט הנכבד לפרק ה' לעיל .

189. מוכחש האמור בסעיף 89 לתובענה. הנתבע מסר לתובעים כל מידע שעל פי דין חובה למוסרו להם, וביחס לחברות שבהן יש להם זכויות. הנתבע לא שילם לתובעים "חלק בהכנסות מפעילות הקבוצה", מהטעם שאינם זכאים לכך.

190. מוכחש האמור בסעיף 90 לתובענה, מהטעמים שפורטו לעיל ומהטעם שלא ניתן להשיב לטיעון הסרק הסתמי בסעיף זה.

191. מוכחש האמור בסעיף 91 לתובענה, הנתבע מעולם לא שימש כשלוחם של התובעים.

192. מוכחש האמור בסעיף 92 לתובענה, ושוב מדובר בטענה בעלמא, כותרת בלבד שאין דבר בצידה.

193. מוכחש האמור בסעיף 93 לתובענה, התובעים אינם "שותפיו" של הנתבע, כמפורט לעיל.

194. האמור בסעיף 94 לתובענה, אמת. אכן כך נהג הנתבע בכל החברות שבשליטתו, לרבות החברות שבהן יש לתובעים מניות.

195. מוכחש האמור בסעיף 95 לתובענה, מהטעמים שפורטו לעיל.

196. מוכחש האמור בסעיף 96 לתובענה. הואיל ומעולם לא נכרת הסכם כנטען וכמוכחש בין התובעים לנתבע, לא ברור על איזה הפרה מלינים התובעים כלל וכלל.

197. מוכחש האמור בסעיף 97 לתובענה, מהטעמים שפורטו לעיל.

198. מוכחש האמור בסעיף 98 לתובענה, מהטעמים שפורטו לעיל.

199. מוכחש האמור בסעיף 99 לתובענה, צא וראה עד כמה התובעים מנסים, בשיטת "הרשת" לייצר בתובעה עילות תביעה הזויות; וכיצד מתיישבות טענותיהם בדבר הגזל, המרמה וכו' עם טענת הרשלנות הסתמית שנזרקה לחלל האוויר ככותרת בלבד. היא לא!

200. מוכחש האמור בסעיף 100 לתובענה. הנתבע לא הציג מעולם מצגים כוזבים בפני התובעים. כן מופנה בית המשפט הנכבד לעניין זה לפרק ה' לעיל.

201. מוכחש האמור בסעיף 101 לתובענה, מהטעמים שפורטו לעיל. נזקי הממון הנטענים, כך, ללא פירוט וללא סכום, מעידים על מופרכותה של התובענה, באופן העומד בניגוד משווע לחובת הפירוט הנדרשת לעניין זה על פי הפסיקה.

202. מוכחש האמור בסעיף 102 לתובענה, מהטעמים שפורטו לעיל. לא ברור על איזה "קרובים" שחים התובעים.

203. מוכחש האמור בסעיף 103 לתובענה, מהטעמים שפורטו לעיל. בכל הכבוד, אזכור שמות של מעשי החקיקה בסעיף זה ללא הסבר, ולו לכאורי, איזה "חובות חוקיות" הפר הנתבע, אינו מאפשר מענה הולם.

204. מוכחש האמור בסעיף 104 לתובענה, הואיל והנתבע לא הפר כל חובה כלפי התובעים.

205. מוכחשים הסעדים הנדרשים בסעיף 105 לתובענה, על כל סעיפי המשנה שבו. התובעים אינם זכאים לכל סעד מהנתבע. כפי שיפורט בתובענה שתוגש כנגדם, ההיפך הוא הנכון.

<u>יא. סיכום כללי</u>

206. כמפורט לעיל בהרחבה, עסקינן בתובענה הזויה של ממש, אשר הוגשה תוך אנדרלמוסיה דיונית ומהותית, וכל תכליתה לנסות ולאלץ את הנתבע לשלם לתובעים סכומים שאינו חב להם. בשים לב לכשלים הרבים שבתובענה, מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות/למחוק את התובענה, לחייב את התובעים בשכ"ט עו"ד ובהוצאות משפט לדוגמה, אשר יביעו את מורת רוחו משימוש לרעה מובהק ובוטה זה בהליכי משפט.

207. נוכח השנים הרבות שחלפו ממועד העסקאות הנטענות, שומר הנתבע על זכותו לשנות/לתקן/להוסיף לכתב התביעה מסמכים ו/או עובדות התומכים בגרסתו.

דר' יוסי כהן, עו"ד
דר' יוסי כהן – משרד עורכי דין
ב"כ המבקשים

1

הסכם הלוואה

שנערך ונחתם ברמת גן ביום __ לחודש _____ שנת 200 4

בין : קווין קשרי חוץ בע"מ
מרחוב בצלאל 33, מגדל פז, רמת-גן

(להלן: "החברה")

מצד אחד

לבין : אבי קלדרון ת.ז. 57084592
מרחוב סטימצקי 4 , תל אביב

(להלן: "קלדרון")

מצד שני

הואיל: קלדרון הנו עובד של החברה.

והואיל: וקלדרון פנה לחברה בבקשה לקבלת הלוואות מהחברה.

והואיל: והחברה העמידה לקלדרון עד כה הלוואות בסך כולל של 260,000 ₪.

והואיל: והחברה הסכימה להעמיד לקלדרון הלוואות נוספות מעת לעת על פי שיקול דעתה הבלעדי.

והואיל: והחברה וקלדרון מעוניינים לעגן בהסכם את ההלוואות שניתנו ושינתנו הכול בהתאם ובכפוף להסכם זה;

אשר על-כן הותנה, הוצהר, והוסכם בין הצדדים כדלקמן:

1. המבוא להסכם זה מהווה חלק בלתי נפרד ממנו.

2. החברה תלווה לקלדרון כספים מעת לעת אשר יינתנו על פי שיקול דעתה הבלעדי של החברה, וזאת בנוסף על ההלוואות שהחברה העמידה לקלדרון עד כה (להלן: "ההלוואה").

3. קלדרון מתחייב להחזיר לחברה את ההלוואה, תוך 12 תודשים מיום חתימת הסכם זה. מוסכם בין הצדדים כי ההלוואה תהיה צמודה למדד המחירים לצרכן ותחויב בריבית שנתית בשיעור 4%.

4. למרות האמור בסעיף 4 לעיל העובד יהא רשאי לפרוע את ההלוואה או חלק ממנה בכל עת. במקרה של סיום יחסי עובד מעביד בין החברה לקלדרון החברה תהא רשאית להעמיד את ההלוואה כפי שתהא באותה העת לפירעון והעובד יחזיר את ההלוואה תוך 30 יום מרגע סיום

יחסי עובד מעביד. החברה תהא רשאית לקזז מכספי הלווה כל סכום שיגיע אם יגיע לעובד עקב סיום יחסי עובד מעביד.

5. הסכם זה משקף את מלוא ההסכמות שבין הצדדים. כל שינוי להסכם יעשה בכתב ויהיה לו תוקף רק אם ייחתם ע"י שני הצדדים.

6. כל ויתור, הנחה או הקלה מצד כלשהו על זכות העומדת לו מכוח ההסכם במקרה מסוים לא יחשבו כויתור, הנחה או הקלה לגבי שאר המקרים.

7. כתובות הצדדים לצורכי ההסכם הנן כמפורט במבוא להסכם זה. כל הודעה שתשלח ע"י צד להסכם למשנהו תחשב כאילו הגיעה למענה כעבור 2 ימי עסקים ממועד מסירתה למשלוח בדואר רשום בבית דואר בישראל, ואם נמסרה ביד או שוגרה בפקסימיליה - מיד עם המסרה או שיגורה המוצלח, לפי העניין.

ולראיה באו הצדדים על החתום:

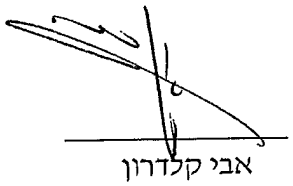
קלדרון

קווין קשרי חוץ בע"מ

החברה

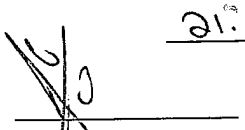
אישור על קבלת הלוואות בהתאם להסכם שנחתם בין קווין קשרי חוץ בע"מ לאבי קלדרון

הריני מאשר קבלת סך 260,000₪ עד יום 13.12.04

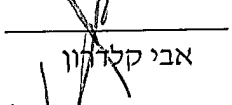
אבי קלדרון

הריני מאשר קבלת סך 100,000₪ ביום 31.6.05

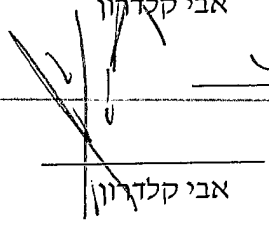
אבי קלדרון

הריני מאשר קבלת סך 50,000₪ ביום 2.3.08

אבי קלדרון

הריני מאשר קבלת סך 50.000₪ ביום 4.8.07

אבי קלדרון

הריני מאשר קבלת סך 40.000₪ ביום 20/11/08

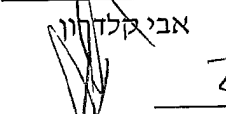
אבי קלדרון

הריני מאשר קבלת סך 10.000₪ ביום 10/11/08

אבי קלדרון

הריני מאשר קבלת סך 50.000₪ ביום 25/2/2009

אבי קלדרון

הריני מאשר קבלת סך 5000₪ ביום 2/4/2009

אבי קלדרון

הריני מאשר קבלת סך 80.000₪ ביום 10/5/2009

אבי קלדרון

הריני מאשר קבלת סך 38/009₪ ביום 13/12/2009

אבי קלדרון

אישור על קבלת הלוואות בהתאם להסכם שנחתם בין קווין קשרי חוץ בע"מ לאבי קלדרון

הריני מאשר קבלת סך **728,000** ₪ עד יום **31.12.09**

_____
אבי קלדרון

הריני מאשר קבלת סך _____ ₪ ביום _____

_____
אבי קלדרון

הריני מאשר קבלת סך 25000 ₪ ביום 9/3/2010

_____
אבי קלדרון

הריני מאשר קבלת סך 140,000 ₪ ביום 16/2/201

_____
אבי קלדרון

הריני מאשר קבלת סך 35500 ₪ ביום 15/3/11

_____
אבי קלדרון

הריני מאשר קבלת סך 34,500 ₪ ביום 12/5/11

_____
אבי קלדרון

הריני מאשר קבלת סך 16900 ₪ ביום 12/6/11

_____
אבי קלדרון

הריני מאשר קבלת סך 17300 ₪ ביום 18/6/11

_____
אבי קלדרון

הריני מאשר קבלת סך _____ ₪ ביום _____

_____
אבי קלדרון

הריני מאשר קבלת סך _____ ₪ ביום _____

_____
אבי קלדרון

הסכם הלוואה

שנערך ונחתם ברמת גן ביום 5 לחודש אוגוסט שנת 2008

בין : קווין קשרי חוץ בע"מ
מרחוב שהם 5, מגדל פז, רמת-גן

(להלן: "החברה")

מצד אחד

לבין : עודד כהן ת.ז. 057650251
מרחוב בורלא 33 דירה 33, ת"א

(להלן: "עודד")

מצד שני

הואיל: עודד הנו עובד של החברה.
והואיל: ועודד פנה לחברה בבקשה לקבלת הלוואות מהחברה.
והואיל: והחברה העמידה לעודד עד כה הלוואות בסך כולל של 140,000 ש"ח
והואיל: והחברה הסכימה להעמיד לעודד הלוואות נוספות מעת לעת על פי שיקול דעתה הבלעדי.
והואיל: והחברה ועודד מעוניינים לעגן בהסכם את ההלוואות שניתנו ושינתנו הכול בהתאם ובכפוף להסכם זה;

אשר על-כן הותנה, הוצהר, והוסכם בין הצדדים כדלקמן:

1. המבוא להסכם זה מהווה חלק בלתי נפרד ממנו.

2. החברה תלווה לעודד כספים מעת לעת אשר יינתנו על פי שיקול דעתה הבלעדי של החברה, וזאת בנוסף על ההלוואה שהחברה העמידה לעודד עד כה (להלן: ההלוואה).

3. עודד מתחייב להחזיר לחברה את ההלוואה, תוך 24 חודשים מיום חתימת הסכם זה. מוסכם בין הצדדים כי ההלוואה תהיה צמודה למדד המחירים לצרכן ותחויב בריבית שנתית בשיעור 4%.

4. למרות האמור בסעיף 4 לעיל העובד יהא רשאי לפרוע את ההלוואה או חלק ממנה בכל עת. במקרה של סיום יחסי עובד מעביד בין החברה לעודד החברה תהה רשאית להעמיד את ההלוואה כפי שתהא באותה העת לפירעון והעובד יחזיר את ההלוואה תוך 30 יום מרגע סיום יחסי עובד מעביד. החברה תהא רשאית לקזז מכספי הלווה כל סכום שיגיע אם יגיע לעובד עקב סיום יחסי עובד מעביד.

5. הסכם זה משקף את מלא ההסכמות שבין הצדדים. כל שינוי להסכם יעשה בכתב ויהיה לו תוקף רק אם ייחתם ע"י שני הצדדים.

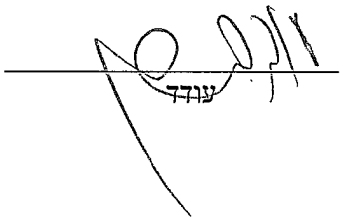
6. כל ויתור, הנחה או הקלה מצד כלשהו על זכות העומדת לו מכוח ההסכם במקרה מסוים לא יחשבו כויתור, הנחה או הקלה לגבי שאר המקרים.

7. כתובות הצדדים לצורכי ההסכם הנן כמפורט במבוא להסכם זה. כל הודעה שתשלח על ע"י צד להסכם למשנהו תחשב כאילו הגיעה למענה כעבור 2 ימי עסקים ממועד מסירתה למשלוח בדואר רשום בבית דואר בישראל, ואם נמסרה ביד או שוגרה בפקסימיליה – מיד עם המסירה או שיגורה המוצלח, לפי העניין.

ולראיה באו הצדדים על החתום:

החברה

עובד

אישור על קבלת הלוואה בהתאם להסכם שנחתם בין קווין קשרי חוץ בע"מ לעודד כהן:

הריני מאשר קבלת סך 17,300 ₪, ביום 19/6/11

עודד כהן

הריני מאשר קבלת סך 30,000 ₪, ביום 12.7.11

עודד כהן

הריני מאשר קבלת סך 25,000 ₪, ביום 1.8.11

עודד כהן

הריני מאשר קבלת סך 12,200 ₪, ביום 3.8.11

עודד כהן

הריני מאשר קבלת סך 10,000 ₪, ביום 22.8.11

עודד כהן

הריני מאשר קבלת סך 36,000 ₪, ביום 4/9/11

עודד כהן

הריני מאשר קבלת סך _____ ₪, ביום _____

עודד כהן

הריני מאשר קבלת סך _____ ₪, ביום _____

עודד כהן

הריני מאשר קבלת סך _____ ₪, ביום _____

עודד כהן

הריני מאשר קבלת סך _____ ₪, ביום _____

עודד כהן

הריני מאשר קבלת סך _____ ₪, ביום _____

עודד כהן

הריני מאשר קבלת סך _____ ₪, ביום _____

עודד כהן

אישור על קבלת הלוואה בהתאם להסכם שנחתם בין קווין קשרי חוץ בע"מ לעודד כהן:

הריני מאשר קבלת סך 40.000 ש"ח ביום 20.11.08

עודד כהן

הריני מאשר קבלת סך 50.000 ש"ח ביום 25/2/09

עודד כהן

הריני מאשר קבלת סך 50.000 ש"ח ביום 29.3.08

עודד כהן

הריני מאשר קבלת סך 80.000 ש"ח ביום 10.5/09

עודד כהן

הריני מאשר קבלת סך 25.000 ש"ח ביום 5/7/09

עודד כהן

הריני מאשר קבלת סך 38.000 ש"ח ביום 13/12/09

עודד כהן

הריני מאשר קבלת סך 146.000 ש"ח ביום 16/7/11

עודד כהן

הריני מאשר קבלת סך 35 500 ש"ח ביום 15/7/11

עודד כהן

הריני מאשר קבלת סך 34 500 ש"ח ביום 12/5/11

עודד כהן

16.900 9/6/2011

144000/41
קווין - קשרי חוץ בע"מ
בצלאל 33 רמת גן מגדלי פז
ח.פ. 51-185331-9
טלפון 03-7545555 פקס 03-7545540

QUEEN

תאריך

לכבוד

בכל פניה הקשורה בהמחאה המצ"ב
נא לציין את מספרה.

נא לאשר / לשלוח קבלה.

5001640

גבי ההמחאה אין הסברתה תחשב כאישור
לקבלת תמורתה בהתאם לפרטים הנ"ל.

נא לקבל במצורף המחאה המשוכה על
בנק לאומי לישראל בע"מ לפי הפרטים דלקמן:

על חשבון	פרטים	סכום אג'	סכום שקל חדש
	בניכוי % מס הכנסה במקור		
	סה"כ		

ד. חבר

אישור זה משמש לצרכי מס הכנסה

בכבוד רב,

הנני מאשר קבלת ההמחאה

שם המקבל
וחתימתו

תאריך

תיק ניכויים מס'
פקיד שומה

190505

144000/41
קווין - קשרי חוץ בע"מ
בצלאל 33 רמת גן מגדלי פז
ח.פ. 51-185331-9
טלפון 03-7545555 פקס 03-7545540

5001640

QUEEN

לאומי
leumi

בנק לאומי לישראל בע"מ
סניף ראש יהושלים 901
ירושלים יפו 21 , 02-6291611

שלמו לפקודת

PAY TO
THE ORDER OF

₪ 50,000

N.I.S.

04.05.05

date תאריך

signature

קווין קשרי חוץ בע"מ

חתימה

ד. חבר 01.05

מס' חשבון | קוד | סניף | בנק | מס' שיק

2005

invoice date	for month	invoice no.	payment	from	
24/05/2005	04-05/05	1	20,000	euro	a.o
11/07/2005	6/05	2	15,000	dollar	a.o
08/09/2005	7/05	1	30,000	dollar	c.y
26/09/2005	8/05				
10/10/2005	9/05	2	15,000	dollar	c.y
15/11/2005	10/05	3	15,000	euro	c.y
12/12/2005	11/05	4	15,000	dollar	c.y
27/01/2006	12/05	5	15,000	euro	c.y
			125,000		

2006 c.y

invoice date	for month	invoice no.	payment	from	
16/03/2006	01/06	6	15,000	dollar	
08/05/2006	02/06	7	15,000		Likiey
16/06/2006	03/06	8	15,000		
01/08/2006	04-05/06	9	30,000		
12/09/2006	06-07/06	10	30,000		
28/12/2006	08-12/06	11	75,000		
			180,000		

MACY GROUP LIMITED

invoice date	for month	invoice no.	payment	from	
07.11.07	01-12/07	1	123,290	euro	
16.03.08	01-03/08	2	29,000	euro	1.55
07.07.08	04-08/08	3	47,700	euro	1.57
15.10.08	09-12/08	4	44,120	euro	1.34
			244,110		

5 חודשים	4-8/08	15*5=75/1.59
		47.16981

1 pic.

Macy Group Limited

INVOICE **Invoice No.** 00004

Customer

Name WINDVIEW LTD
Address 2 Kastoros St.2085
City Nicosia Cyprus State ____ ZIP ____
Phone ____

Date 03/11/2008

Description	TOTAL
consulting fees fo rapril to December 2008	**$60000**
SubTotal	$60000
VAT 0%	
TOTAL	$60000

Payment Select One...

Comments ____
Name ____
CC # ____
Expires ____

Insert Fine Print Here

Insert Farewell Statement Here

9.-12/08

15 XY
100

MACY Group Limited **P.O. Bob 3175, Road Town. Tortola, British Virgin Islands**

2

קווין קשרי חוץ בע"מ QUEEN FOREIGN AFFAIRS LTD.

31.03.2011

לכבוד
מר אבי קלדרון
רח' סטימצקי 4
תל - אביב

הנדון: הפסקת עבודתך בקווין קשרי חוץ בע"מ

בהמשך להליך השימוע שנערך לך ביום 30 במרץ 2011 , הרינו להודיעך כי בשל הצמצומים יסתיימו יחסי עובד מעביד בינך לבין החברה ביום 30 לאפריל 2011.

אנו מאחלים לך הצלחה בהמשך דרכך.

בכבוד רב,

קווין קשרי חוץ בע"מ

11 Menachem Begin St. Rogovin Tower 30 Floor Ramat-Gan, Israel רח' מנחם בגין 11 מגדלי רוגובין קומה 30 רמת גן, ישראל
Tel: 972-3-7566555 Fax: 972-3-7566500 Website: www.qli.co.il טל': 03-7566555 פקס: 03-7566500 אתר:

קווין קשרי חוץ בע"מ QUEEN FOREIGN AFFAIRS LTD.

31.03.2011

לכבוד
מר עודד כהן
רח' בורלא 33
תל - אביב

הנדון: <u>הפסקת עבודתך בקווין קשרי חוץ בע"מ</u>

בהמשך להליך השימוע שנערך לך ביום 30 במרץ 2011 , הרינו להודיעך כי בשל הצמצומים יסתיימו יחסי עובד מעביד בינך לבין החברה ביום 30 לאפריל 2011.

אנו מאחלים לך הצלחה בהמשך דרכך.

בכבוד רב,

קווין קשרי חוץ בע"מ

11 Menachem Begin St. Rogovin Tower 30 Floor Ramat-Gan, Israel רח' מנחם בגין 11 מגדלי רוגובין קומה 30 רמת גן, ישראל
Tel: 972-3-7566555 Fax: 972-3-7566500 Website: www.qli.co.il אתר: 03-7566500 פקס: 03-7566555 טל':